

Regd. No. 2975.

ஸ்ரீ :

SRI RAMANUJAN

Editor: P. B. ANNANGARACHARYA, KANCHEEPURAM-3.

ஸ்ரீ ராமா நு ஜன் 262.

தொகுப்பு : P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

வருடச் சந்தா ரூ. 8.

ஜீவியச் சந்தா ரூ. 25.

ஸ்பெஷல் ஸஞ்சிகை.

பேருணான் பெருந்தேவர் தாயார்
திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஜீவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆழ்வார்கள் வாழி அருளிச்செயல் வாழி *
தாழ்வாது மில்குவார் தாம்வாழி *—ஏழ்பாரு
முய்ய வவர்க ளுரைத்தவைகள் தாம் வாழி *
செய்யமறை தன்னுடனே சேர்த்து.

ஸ்தோத்ரம் ஆவணி வெளியிட்ட ஸ்பெஷல் ஸஞ்சிகை.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ராமா நுஜன் - 262.

சென்னை ஸத்தர்நத் ப்ரகாசன ஸபையின் சார்பாக மாதந்தோறும் வெளிவருவது

ஆசிரியர்: P. B. அண்ணங்கராசாரியர்.

ஸாதாரண வருஷம் ஆவணி மாதம் வெளியிடல்
ஸ்பெஷல் ஸஞ்சிகை.

ஸ்ரீராமாநுஜன் அபீமானிகளான அனைவரும் ஊன்றிதோக்கு.

ஸ்ரீராமாநுஜன் 260, 261. ஒன்று சேர்ந்த ஸஞ்சிகை அரியபெரிய அறு நூறு விருந்துகளில் இருநூறு விருந்துகள் கொண்டு ஸபீப காலத்தில் வெளிவந்துள்ளது, அனைவர்க்கும் கிடைத்திருக்கிறது. அடுத்தபடியாக மேல் விருந்துகளையும் ஆவணடன் எதிர்பார்த்திருக்கின்றீர்கள். இருநூற்றொன்று முதல் நானூறு ஈருள் விருந்துகளை விசைவில் உபஹரிக்கப்போகிறோம். ஐப்பசித்திருமூலத்திற்குள் முழுதும் பெற்று அதுபவிப்பீர்கள். இந்த ஸஞ்சிகை தனி மலராக வெளி வருகின்றது இங்ஙனே இது வெளிவர வேண்டிய ஆவச்யகதையைப்பற்றி அடுத்தபடி தெரிவிக்கலாகும். அதற்குமுன் பேரின்ப வெள்ளமான சில செய்களைத் தெரிவிக்கிறேன். அதாவதென்னென்னில்; மற்றும் அற்புதமான அறுநூறு விருந்துகளும் நிகழும் ஆவணித் திங்கள் முடிவதற்குள் (அல்லது) புரட்டாசித் திருமூலத்திற்குள்ளாகப் பெறுவீர்கள். *மொய்த்துக் கண்பணிசேர

மெய்கள் சிலிர்ப்ப* என்ற குலசேகரப்பெருமான் பூசாரப்படியிலே நின்று அடைப்பற்றி விஜ்ஞாபித்துக் கொள்ளுகிறேன், ஏற்கெனவே-ஸங்கல்பித்த அறுநூறு விருந்துகள் நானாஸங்கள் கொண்டு பற்பல விஷயங்களைப் பற்றியவையென்பதை அறித்திருக்கிறீர்கள் அப்படியன்றிக்கே மணவாளமாமுனிகளின் பெருமையைப் பற்றியே ஒரு அறுநூறு விருந்து அளிக்கலாகாதோ? என்று. அடியேனுடைய பத்திக்குரிய ஒரு மஹாஸ்வாமி ஸந்நிஹித காலத்தில் ஸாதித்தார். அதை மணவாளமாமுனிகளின் நியமனமாகவே சிரமேற்கொண்டேன். மாமுனிகளின்

அதுநாலானும் நிறைவு மெனோத்ஸவத்தை யுத்தேசித்துச் செய்வது இங்ஙனே
வகையப்பெறுவது அவசியமென்றும் இதுதான் மிகச் சிறந்த கைங்கரியமென்றும்
அதுதயிர்ட்டேன்.

“கடல் குழந்தை மண்ணுலகம் வாழ” என்று வாழ்த்துகிறோமாதலால் கடல் குழந்தை உலகமெல்லாம் அதுபவிக்குமாறு அவ்வறுநூறு விருந்துகளை வடமொழியிலும் அளிக்கிறேன். அது சீலோக ரூபமானது. வருத்தரத்தாகரத்தில் எத்தனை வகையான விருத்தங்களுண்டோ அத்தனை வகைகளிலும் அமைந்தது. அந்த கீலோகங்களின் நேரான மொழிபெயர்ப்பு வசனங்களே தமிழ் விருந்தாகும். கீலோகங்களெல்லாம் மிகவழுகிய தேவநாகர லிபியில் அச்சாகி வருகின்றன. அவற்றின் ஆக்கமான தமிழ் விருந்துகள் தனியாகவே அச்சாகி வருகின்றன. ஸம்ஸ்கிருதத்தை அடிவனுடைய வைதிக மநோஹார பத்திரிகை மூலமாக வடநாட்டினர் அதுபவிப்பார்கள். தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஸம்ஸ்கிருதஜ்ஞார்களும் பூர்வமானுள்ள மூலமாக அதுபவிப்பார்கள். தொடரணம் என்றிடாமல் ஏக காலத்திலேயே பரிபூரண ரூபவம் பெறுவிப்பது திண்ணம். மனைவான மாமூனிகளின் திகரில்லாத் திருவளின் பயனாக திகமுமிதனில் விஸ்வமயலேசத்திற்கும் இடமில்லையன்றோ. ...

ஓர் பேரின்ப விண்ணப்பம்

மணவாளமாமுனிகளின் அநுநூலுண்டு விழாக் கொண்டாட்டத்தின் பொருட்டு காஞ்சீபுரத்தில் ஓர் கமிட்டி சென்ற வைகாசி மாதத்தில் தேவப் பெருமாள் திருத் தேர்த் திருநாளினன்று ஸன்னிதி வீதியில் பூவாளமாமலை மடத்தில் கூடிய ஸதஸ்ஸரின் மூலமாக நிறுவப் பட்டிருக்கின்றது.

புரகாஞ்சி மணவாசுமா முனிகவின் அருவது துறிகண்டு புர்த்தி விழாக் கயிட்டி

ஷா கமிட்டியின் அங்கத்தினர்கள்.

ஸ்ரீமான் உ. வே. பி. பி. அண்ணாங்குரஞ்சாரியார் ஸ்வாமி—தலைவர்

ப. கிருஷ்ணமாச்சாரியார், அட்வகேட்--காரியதரிசி

தி. க. விஜயராவன்—உதயிக் காரியதரிசி

A. K. ரஜகோபாலாச்சாரியார், Auditor—பொருளாளர்

.. தி. அ. ஸம்பத் குமாரசாச்சாரியார், B.A., காஞ்சீபுரம்.

1. N. ஜீயப்பய்யங்காசி

.. நல்லப்பர சங்கஸ்வாமி அய்யங்கார், அட்டைகேட் வேலூர்

.. K. V. சகவாச்சாரியார் (ஆடவர்) வேலூர்

41 K. V. நரசிம்மரக்ஷாசிரிஸர் ,, சித்தூர்

K. R. S. K. S. K.

11 வர, திருவேங்கடாச்சாரியர் (ஸ்ரீ தே. மணவாளமாமுனிகள் சன்னிதிக்காரர்.

திருமணி பூனிவாஸவரதாச்சாரியார் (பு. தே. ஆழ்வார் சன்னிதிகாரர்)

11. பா. பூதேவராவர் சபாநிவர், கரஞ்சி

ஸ்ரீமான் உ. வே. தி. அ. ப. ஸ்ரீனிவாஸ் வரதாச்சாரியர், Prop. ஸ்ரீ வெங்கடேச்சுவர பீரஸ் காஞ்சி.

- .. V. N. வெங்கடவரதாச்சாரியர், அட்வகேட், சென்னை
- .. K. S. சம்பகேச அய்யங்கார், அட்வகேட், சென்னை
- .. K. V. விஜயராகவன், அட்வகேட் காஞ்சி
- .. G. கிஷ்ணமாச்சாரியர், அட்வகேட், செங்கற்பட்டு
- .. P. B. ராமா நுஜாச்சாரியர், காஞ்சி
- .. A. K. சடகோபாச்சாரியர், அம்பலதூர்
- .. K. V. Srinivasan, Triplicane
- .. பாமாத்த பூஷணம் } சென்னை
- .. நாதுல்ல சம்பத்தெட்டியார் }
- .. V. எம்பெருமானார் செட்டியார், Hoar & Co., தலைவர், சென்னை
- .. A. B. கண்ணபிரான் முதலியார் கண்ணன் & கிருஷ்ண டாக்டேர் காஞ்சி
- .. M. B. சாரங்கபாணி நாயகர் மா விவாபரம் காஞ்சி

இந்த கமிட்டியின் சார்பாக நடைபெறும் செயற்கள் அடுத்த இதழில் தெரிவிக்கப்படும்

ஸ்ரீமதித்தியாதி உபயவே. முதலியாண்டான் பெரியஸ்வாமி ஸ்ரீசைலாசார்ய ஸ்வாமி திருவுள்ளம்பற்றின படியொன்று; (அதாவது) மணவாளமாமுனிகளின் சஹஸ்ய சதுஷ்டய வியாக்கியானங்களையும் ஈடு முப்பத்தாருயிர்ப்படியையும் தகுந்த அதிகாரிகளைக் கொண்டு ஆங்காங்கு ஸ்வாமி ஸன்னிதியில் ஸேவிக்கச்செய்ய வேணுமென்பது இந்த அபிஸந்தியை அனைவரும் ஏக கண்டமாக ஆமோதித்தார்கள். இந்த நிகழ்ச்சி திவ்ய தேசங்கள் தோறும் நடைபெறுவது விசேஷம்.

பெரியார்களிருவரின் பரமபதப்ரபந்தி

(1) ஸ்ரீகாஞ்சீபுரியில் ஞானசீலவயோவ்ருத்தராக எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமது பயவே. திருமலை ஈச்சம்பாடி, வரதாசார்ய ஸ்வாமி 30-8-70 ஞாயிற்றுக்கிழமை மாலை திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். இந்த ஸ்வாமிக்கு எண்பத்தைந்து திரு நஷ்டாமாசிறுது. நடமாட்டமில்லாமல் சயனமரக எழுந்தருளியிருந்தது அதிக நாளில்லை பத்திருபது நாட்களுக்குள்ளாகவேயாம். இவர் லௌகிக உத்யோகத்திலிருந்தபோது, அகாலத்திலேயே உத்யோகத்தை விட்டு விலகி ஸ்வஸ்தானத்தில் நித்யவாஸ நிரதராய் தேவப்பெருமானுக்கு அருளிச்செயல் கைங்கரியம் பண்ணிக் காலத்தைக் கழிக்க வேணுமென்னும் அபிருகியினால் திவ்யப்பரந்தங்களைப் பூர்த்தியாக அதிகரித்து ஸ்வரூப க்ரந்தகாலக்ஷேபங்களுஞ்செய்து, தாம் ஆசைப்பட்டபடியே 40௭௭௭ கைங்கரிய நிரதராக எழுந்தருளியிருந்தார். இவருடைய வியோகம் தேவப்பெருமானுக்குப் பெருத்த தஷ்டமென்றே சொல்ல வேணும். மணவாளமாமுனிகள் ஸன்னிதியில் நடந்த மஹாமண்டப நிர்மாணத்திற்கு மிகவும் கண்யமான பேருதவிபுரிந்த வள்ளல் என்பதும் இவர் தமக்கு ஏற்றம். இவரை லபித்துப் பரமபதநாதன் பேரின்ப வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்திருப்பான். *

(2) அதே நாளில் உலகம் திறைந்த புகழாளரான ஸ்ரீமதுபயவே. ஸர். S. வரதாசார்ய ஸ்வாமியையும் இம்மண்ணுலகம் இழந்துவிட்டதென்று இதே க்ஷணத்தில் கேட்டு வருந்துகிறோம். லோக விலக்ஷணரான இந்த ஸ்வாமியின் பெருமை வாசாம் கோசரம். எவ்வளவுவெறுதினாலும் பர்யாப்தி நேரவாது. *

பரம்பே பனஸவாடி திருவேங்கடமுடையான் ஸன்விதயில் விசேஷ நிகழ்ச்சி.

மணவாளமாமுனிகளின் அறுநூருண்டு நிறைவு மஹோத்ஸவம் ஸாதாரண ஸம்வத்ஸரத் தொடக்கத்திலிருந்தே ஆங்காங்கு ஓரோ வகையாகக் கொண்டாடப் பட்டுவருகிற முறையில் சென்ற ஜூன் 10 தேதி முதல் 21 தேதி வரையில் ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதி பயங்கரம் ஜகத்குரு காதி கிருஷ்ணமாசார்ய ஸ்வாமியின் ஆத்யக்ஷயத்தில் ஈடு மஹோத்ஸவம் பரமவிலக்ஷணமாக நடத்தப்பட்டது. கோயில் திருமலை பெருமான் கோயில் திருநாராயணபுரம் முதலான பல திவ்ய தேசங்களிலிருந்து முப்பது ஸ்வாமிகளுக்குமேல் எழுந்தருளி யிருந்து வேதபாராயண திவ்ய ப்ரபந்த ஸேவைகளுடன் ஈடு முப்பத்தாறுயிர்ப்புகையப் பூர்த்தியாக ஸேவித்துத் தலைக்கட்டிளுர்கள். உபய வேதார்தார்த்த உபந்யாஸங்களும் வித்வான்களால் நடத்தப்பட்டன. ஆங்காங்கு நடைபெற வேண்டிய ப்ரக்ரீகையக்கு இதுவொரு ஆதர்சமாக யிருந்ததென்று கருதத்தக்கது. ...

ஸ்ரீவாசார்ய ஸ்ரீஸூக்திப்ரகாசனங்கள்.

ஏற்கெனவே அடியேன் ஸ்ரீராமாநுஜன் 250ல் விஜ்ஞாபித்திருந்தபடி

இன்றுவரையில் அச்சிடப்பட்டுள்ளவற்றின் அறிக்கை:

1. பூருவாசாரியர்களின் ஸகலஸ்தோத்ரபாடங்களும் தேவநாகரலிபியில். (இதைப்பற்றி ஏற்கெனவே விளம்பரம் செய்திருந்தோம்.) விலை 3-00

2. எம்பெருமானார் அருளிச்செய்த ஒன்பது திவ்யக்ரந்தங்கள் கொண்ட ஸ்ரீபகவத் ராமாநுஜக்ரந்தமாலை (தெலுங்குலிபியில் [நூறு பாரங்கள், 804 பக்கங்கள் கொண்டது] அச்சிட்டு முடிக்கப்பட்டு பைண்டாகி வருகிறது. (விலை 15 ரூ.) ஆவணித்திருமுலத்தன்று வெளியிடப்பெறும்.

3. மேலே குறித்த பகவத்ராமாநுஜக்ரந்தமாலை (தெலுங்குலிபியில்) போலவே தேவநாகரலிபியிலும் பதிப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது. முக்கால்பாகம் முடிவுபெற்றது. அனேகமாக கார்த்திகைத்திருமுலத்தன்று வெளிவந்துவிடும்.

4. ஸ்ரீமத்வரவாழகீர்த்தாகீர்த்தமாலை (தெலுங்குலிபி) மணவாளமாமுனிகளின் வியாக்கியானக்ரந்தங்களினைத்துங்கொண்ட மஹாதிதி அச்சாகி வருகின்றது. முதல் ஸம்புடம் ஐப்பசித் திருமுலத்திலும், இரண்டாவது ஸம்புடம் நடத்தராயணத்திருமுலத்திலும் வெளிவரும்.

5. எங்களாழ்வானருளிச்செய்த ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தியமென்கிற வியாக்கியானத்தோடு கூடிய ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் தேவநாகரலிபியில் அச்சாகி வருகின்றது. பெரியக்ரந்தமாகையால் முடிவுபெறுவதற்கு ஏறக்குறைய ஒருவருஷக்காலமாகும்.

6. ஆளவந்தாரருளிச்செய்த ஸித்தித்தரயமும் ஆகம்பராமான்யமும்; நடா தூரம்மார் அருளிச்செய்த தத்வஸாரமும் தேவநாகரலிபியில் அச்சிடப்பட்டு வருகின்றன; ஐப்பசித்திருமுலத்தில் வெளிவரும்.

7. பெரியவாச்சான் பிள்ளை யருளிச்செய்த திருநெடுந்தாண்டகவியாக்கியானம் தமிழ்லீபியில் அச்சாகி முடிவுபெற்றுள்ளது. விலை 4-00.

8. பிள்ளை லோகாசார்யருளிச்செய்த அஷ்டாதசரஹஸ்யம் தமிழ்லீபியிலும் தெலுங்குலீபியிலும் (தனித்தனியே) இரண்டிரண்டுஸம்புடமாக அச்சிடப்பட்டு வருகிறது. ஒருஸம்புடம் ஐப்பசித்திருமூலத்தில் வெளிவரும்.

9. முமுக்ஷுப்படிஸாரார்த்த தீபிகையும் தத்வத்ரய ஸாரார்த்த தீபிகையும் வெளிவந்திருப்பது உலகமறியும். ஸ்ரீவசனபூஷணஸாரார்த்த தீபிகை ஐப்பசித்திருமூலத்தன்று வெளிவரும். இவைமூன்றும் தெலுங்குபாஷையில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டவை புரட்டாசித்திருமூலத்தன்று வெளிவரும். முமுக்ஷுப்படி தத்வத்ரய வியாக்கியானங்களுக்கு ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பு அச்சாகி முடிவுபெற்றுள்ளது. (க்வாலியர் ஸ்ரீஉவே. 8. ஸத்யஸூர்த்திஸ்வாயின் மொழிபெயர்ப்பு.) விலை ரூ. 3-50

10. மேலே குறித்த மூன்று சஹஸ்யங்களுக்கும் ஸம்ஸ்கிருத ஸ்ஹிந்தி விவர்த்தகங்கள் அச்சிடப்பட்டுவருகின்றன.

ஸ்ரீவைஷ்ணவஸூதர்சன பத்ராதிபரான ஸ்ரீ உவே 8 கிருஷ்ணஸ்வாமி ஐயங்கார் M. A. B. L. Advocate ஸ்வாமி ஸ்ரீவசன பூஷணத்தை இரண்டு வியாக்கியானங்களோடும் இரண்டு அகும்பதவுரைகளோடும் அச்சிட ஆரம்பித்திருப்பதை ஏற்கெனவே தெரிவித்திருந்தோம். அதில் ஒரு பகுதி முடிவுபெற்றுள்ளது; (தாற்பது பாகங்களுக்கு மேல் கொண்டுவீது) ஐப்பசித்திருமூலத்தன்று வெளியிடப்படுமென்று அறிந்த மகிழ்கிறோம். ஸ்ரீபதுபயவே. வீத்வான். வேளுக்குடி வரதாசார்ய ஸ்வாமியால் அருளிச்செயல்ரஹஸ்யம் அச்சிடப்பட்டு அதனோடு கூட வெளிவருமென்றறிகிறோம்.

ஸ்ரீ ராமாயண ஸ்ரீ பாகவதப்ரகாசனம்.

ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு மிகச்சிறந்த வியாக்கியானம் கோவிந்தராஜ்யம். ஸ்ரீபாகவதத்திற்கு அப்படிப்பட்ட வியாக்கியானம் வீரராகவியம். இவ்விரண்டும் இக்காலத்தில் கிடைப்பது அரிதாயிற்று. ஸ்ரீமத்பரம ஹம்ஸேத்யாதி ஸ்ரீமந்தாராயண ராமாநுஜ ஜீயர் ஸ்வாமிகள் இவ்விரண்டையும் மூலத்தோடுகூட தெலுங்குலீபியில் பதிப்பிக்க ஏற்பாடு செய்து கோவிந்தராஜ்ய ஸஹிதமான ஸ்ரீராமாயணம் சித்தாரிலும், வீரராகவியஸஹிதமான ஸ்ரீபாகவதம் ஸகிந்தரபாதினும் அச்சாகி வருகிறது.

** கவனிக்கவேண்டிய ஒரு மாறுதல். **

தத்வத்ரய ஸாரார்த்த தீபிகை. ஸ்ரீவசனபூஷண ஸாரார்த்த தீபிகை முதலான சஹஸ்யார்த்த கீர்த்த வெளியீடுகளை விருப்பமுள்ளவர்கள் தனிப்பண மனுப்பீப்பெறவேண்டுமென்று முன்னிதழில் அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தோம். அதிகாரிகளென்று நாமறிந்தவர்களுக்கு நாமே அனுப்பிவிடுகிறோம். ஐப்பசி மாத முடிவுக்குள் கிடைக்கப் பெருதவர்கள் முன்பு தெரிவித்திருக்கிறபடி ஸ்டாம்பு அனுப்பிப் பெறக்கடவர்கள்.

—(தர்வாஹ அதிகாரி).

இந்த ஸஞ்சிகையின் விசேஷத்தைப்பற்றி

அன்பர்களும் உதரஸீனர்களும்மான உபயகனாய்க்கும் விஜ்ஞாபனம்.
இது ஸ்பெஷல் ஸஞ்சிகையென்று முகப்பில் தெரிவித்திருக்கிறேன். என்னுடைய பற்பல நூல்களையும் தாமசுவே விரும்பிப் படித்திருக்கின்ற உங்களை இப்போது இதனை விசேஷித்துக் குறிக்கொண்டு படிக்கவேணுமென்று கோருகிறேன்.

1. ஸ்ரீமதுபயவே, வித்வான், கோமல், சேஷாத்ரியாசார்யஸ்வாமி.
2. " வித்வான், நவநீதம் ஸ்ரீராமதேசிகாசாரியர் திருவிண்ணகர்.
3. " வித்வான், பாதூர் ராகவாசாரியர் ஸ்வாமி, மதுராந்தகம்.
4. " வித்வான், வாலுத்தேவாசாரியர் ஸ்வாமி, உத்தரமேரூர்.
5. " சேட்லூர், கிருஷ்ணமாசாரியர் ஸ்வாமி, புந்லலு பந்தாபிர்.
6. " M. S. வரதாசாரியர், "மஹாவிவேகி" அடையாறு.

இந்த ஆறு ஸஹ்ருதய ஸுஹ்ருதம்ஸிகளை மத்யஸ்தர்களாயிருந்து விமர்சிக்கும்படி முன்னம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஒருதலையான ஆக்ரஹமும் மாச்சரியமுமில்லாமல் விஷயங்களில்மட்டும் கண்செலுத்தி ஆராய்ச்சி செய்யக் கூடியவர்களென்கிற விச்வாஸத்தினால் இப்பெரியார்களைக் குறிப்பிட்டேனங்கு. இவர்கள் ஆராயவேண்டிய விஷயம் எது? என்பது மேலே வினங்கும், ஸம்ப்ரதாய பேதலெத்தமான விஷயங்களில் இப்பெரியார்கள் மத்யஸ்தர்களாக இருக்கமுடியா தாகையாலே அத்தகைய விஷயங்களில் நாம் இவர்களுக்குப் பரிசுரமத்தைக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. விரும்புவது உசிதமுமன்று, ராஜமர்க்கமாகவுள்ள தேசிகதில்யஸூக்திகளில் தேர்த்திருக்கின்ற விவாதங்களில் மட்டுமே விரும்புவது.

இந்த ஸஞ்சிகையில் இரண்டேடுகளைத் தள்ளிப்பார்த்தால் பூதிகந்திபுஷ்ப பானுசனம் என்கிற நமது நூலைக் காண்பீர்கள். அதற்கு முகவுரை என்னுள்ள சிறு பகுதியைப் பூர்த்தியாக முன்னம் வாசித்து முடித்துவிட்டுப் பிறகு இவ்விடத்தைத் தொடர்ந்து வாசிக்கக் கோருகிறேன். அந்த முன்னுரையை வாசித்தாயிற்று? அதற்கு மேலுள்ள விஷயங்களைப் பூர்த்தியாகப் பிறகு வாசித் தாலும் ஒவ்வொரு பராவுக்கும் தலையங்கமிட்டிருக்கிறோமே; அதைமட்டும் வரிசையாக வாசித்து முடித்துவிடுங்கள். தன்னடையே வாசித்துயிருப்பீர்கள்.

ஸ்ரீமான் D. T. தாதாசாரியாவர்களுக்கும் நமக்கும் பலவருஷங்களாகப் பலவிஷயங்களில் விவாதம் விளைந்து அது க்ரந்தங்களிலும் ஏறியிருந்து இடையில் சிலகாலம் ஓய்த்திருந்தது. அவர் விடைகூறவேண்டிய நிலைமையில் நிற்கிறார் அவர் இப்போது சென்னையில் வளெத்துவருகிறாராம். அங்குச் சில பாகவதர்களிடத்தில் விப்ரஸம்பமான விஷமப்ராசாரங்கள் செய்துவருவதாக நமக்கு எட்டிற்று அவர் விநியோகித்த ஒன்றிரண்டு கவடிகளையும் காணலாயிற்று ஸாமான்யமலங்குய னுள என்னைப்பற்றியோ எனது உக்திகளைப் பற்றியோ இவர் யதேஷ்டமாக நித்தித்து எழுதலாம். அப்படி அளவுகடந்து எழுதியிருக்கிறார். அவற்றுக்கு

ஒன்றுவிடாமல் விடையிடுத்துவருகிறோமென்பதை உலகமறிந்திருக்கிறது. இவர் தமக்கு வேண்டாத பூர்வாசாரியர்களை [பெரியவாச்சாரப்பிள்ளை முதலானாரை] தேசிகள் ஆசார்யபதவியில் வைத்து ஆராதிப்பவர் என்பதை நமது நூல்களால் நன்கு தெரிந்துகொண்டதனால் அவர்களை நிந்தித்துத் தாம் க்ருதக்ருத்யாக வேணுமென்று உறுதிபெற்றுவிட்டார். அந்த நிந்தனைகளெல்லாம் ஸர்வாத்மநா அஸ்தாநே என்று விளக்குவதற்காகவே நமது பூதிகத்தி புஷ்பபாணசனநூல் அவதரிக்கின்றது. இந்நூலை "விஸ்தரபயாத் விரமாம:" என்றோ "விசிஷ்டக்ஞசி நிந்தகிந்தேன்" என்றோ எழுதி நிந்தித்திரீதியிலே நிலலாமல் விசிஷ்டக்ஞசாமலே யெழுதி தத்வஜிஜ்ஞாஸுக்களுக்குத் தத்துவமுணர்த்தியே தீருவோம் ஸ்ரீமான் D. T. தாதாசாரியாருடைய பலபல துர்வாதங்களைப் பல நூல்களில் உதறித்தள்ளி யிருக்கிறெனென்பதை அறிந்திருக்கிறீர்கள்.

எழுதுகிறிவர்—சிலவித்வான்கள். சென்னையில் ப்ரவசனம் செய்பவர்கள் கலாசாஸ்திரமயம் பாராட்டாமல் ஸாதுக்களாயும் ஸாத்விக்களாயும் தங்கள் காரியத்தைமட்டும் பார்த்துக்கொண்டு போகிறார்களென்றும் நானொருவனே பயங்கரக்ருத்யங்கள் செய்து வருகிறெனென்றும்... கேண்மின்; எல்லாவகைக் காரியங்களிலும் எல்லாருமே ப்ரவர்த்திக்கவேணுமென்பதில்லை ப்ரவர்த்திப்பது மில்லை. "யியோ யொ ந: ஆயோயொ" என்கிற வேதமந்திரத்தை நித்யமும் நாம் நூறுவிசை ஒதிவருகிறோம் "மத்தஸ ஸ்மகுதி ஜ்ஞாதம் அபோஹநஞ்ச" என்கிறான் கீதாசார்யன். ஸர்வஜ்ஞர்களாய் தேசிகனுக்கும் வழிகாட்டிகளான பூர்வாசாரியர்களை இவர் அவலையாக நிந்தித்திருப்பதை அந்த ஸாதுக்களும் ஸாத்விக்களும் பார்த்திருக்க ப்ரஸத்தியேது? இவர் தமது கவடிகளைச்சில பெண்டிர்க்கும் பேதையர்க்குந்தானே ஸமீபகாலத்தில் விதியோக்கிகத் தொடங்கியிருக்கிறார். நம்பிள்ளை தொடங்கிமணலானாமுனிகவீராகவுள்ள ஆசாரியர்களில் ஒருவர்க்கும் சாஸ்த்ரஜ்ஞானமே கிடையாதென்றும் ஸ்ரீ பாஷ்ய பரிசயமும் கிடையாதென்றும், பெரியவாச்சாரப்பிள்ளையின் ஸ்ரீஸூக்திகளைத் திருத்துவதற்கும் கண்டிப்பதற்குமே தேசிகள் நிகமபரிமலத்தை யெழுதினாரென்றும் D. R. போல்லாருடைய பழம் பாட்டையே இவரும் பாடிக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஸாரமாகத் தெரிவிப்பதைக் கேண்மின். தாத்பர்ய சந்திரிகையிலும் ஸச்சரிதராகஷயிலும் விசிஷ்ய க்ரமிடோபதிஷத் தாத்பர்யந்தாவளீதத்ஸாரய்களிலும் தேசிகள் பெரியவாச்சாரப்பிள்ளை ஸ்ரீஸூக்திகளையே அடியொற்றியிருக்கிறாரென்றும், பிள்ளானுடைய ஆரூரீரப்படியை தேசிகள் ஓரிடத்திலும் அது ஸரிக்கலில்லை யென்றும், திருவாய்மொழிக்கு ஆரூரீரப்படியென்று ஒரு வியாக்கியானமிருந்ததாகவே தேசிகள் அறிந்திலர் (அல்லது) அறிவித்திலர் என்றும் நாம் விரிவாக நிரூபித்திருக்கும்வற்றை இவர் (D. T.) மறுக்கவும் மறைக்கவும் பார்க்கிறார். இவர்க்கு ஸ்வஸம்ப்ரதாயக்ரந்தங்களிலேயே பரிசய லேசமுமில்லையாயிருக்க, பெரியவாச்சாரப்பிள்ளை முதலானாருடைய திவ்யஸூக்திகளில் அது ஸாதாரம் அப்ரஸக்தம். ஸர்வதத்தாஸ்வதந்திராரண தேசிகனுடைய ஸ்ரீஸூக்தியையே அஸமஞ்ஜஸமென்று தூஷித்தவிவர் தேசிகனுக்கும் தேசிக்களான ஆசாரியாக்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளை தூஷிக்கிறாரென்றால் இதில் என்ன வியப்பு?

பெரியாழ்வார் தம்மைத் தலைமகளாக்கித் தாய்ப்பேச்சாலே பேசின இருபதி கங்களில் இரண்டாவதான “நல்லதோர் தாமரைப்பொய்கையில் இரண்டாம் பாட்டில் “நாராயணன் செய்த தீமை, என்றும் எமர்கள் குடிக்கு ஓர் ஏச்சுக் கொலையிடுங்கொலோ” என்றது அற்புதமானவருளிச்செயல், இங்குச் சொல்லப்பட்ட நாராயணன் செய்த தீமை எது வென்பதைப் பேராசிரியர்கன்பக்கல் கேட்டுக் கொள்வது. பாகரத்தையுன்றி நோக்கியும் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதில் “என்றும் எமர்கள் குடிக்கு ஓர் ஏச்சுக்கொலையிடுங்கொலோ” என்றதுண்டே, அதைமட்டும் இவர்க்கு எடுத்துணர்த்துகிறேன். தேசிக ஸ்ரீஸலித்தியில் இவர்க்கு அஸாமஞ்ஜஸ்யம் தோன்றினால் “இப்படியிப்படி அதுபபத்தி தோற்றுவித்து; சாஸ்தரஜ்ஞர்களான மஹான்கள் அருள்கூர்ந்து பரிஹரிக்கவேணுமென்று பிரார்த்திக்கிறேன்” என்று இத்தகைய பல வழிகளில் விநயத்தைக்காட்டி வரைந்திருக்கலாம். மாச்சரியமுள்ள மதாந்தரஸ்தர்களும் எழுதமாட்டாததான “அத்ரான்தி பஹு அஸாமஞ்ஜஸ்யம்” என்கிற வாக்கியத்தைச் சிறிதும் கசாமல் எழுதிவைத்த விது இவர்தம் குடிக்கு என்றும் ஏச்சாகுமென்பதை இவர் அறிந்து கொள்ளாமெரிக்க முடியுமா? தேசிகனுக்குப் பரிந்து பெரியவாச்சான் பிள்ளை முதலான ஸர்வஜ்ஞ ஸதாசார்யஸார்வபெளமர்களை நித்திக்க இவர அநிகாரி? இவரை எதிரியாக்கி யெழுதுவதனால் தமது அருமருந்தன்ன அவகாசத்தைப் பாழாக்கிக் கொள்வது எவ்வளவோ வருத்தத்தக்கதல்லவா? பரக்குதத்தில் அடியேன் புரிந்துவரும் தொண்டுகளில் இதுவும் முக்கியமான தொண்டுதானென்று எண்ணியே வருத்தத்தை விலக்கி உகப்பை ஏன்கொண்டே யெழுதுகிறேன்.

இவர் தமது பூதி கந்திபுஷ்பத்தில் (பக்கம் 78ல்) “ஸ்ரீராமாநுஜன் 132ல்” என்று தொடங்கி இவரெழுதியுள்ளவற்றை அப்படியே அநுவதிக்கிறேன்;—

“ஸ்ரீராமாநுஜன் 132ல் (P. B. A. எழுதியிருப்பதாவது) ஸம்பந்தாயவிஷயமாக நாமெழுதும் நூல்களுக்கு ஜீவநாடியான விஷயங்கள் இரண்டே: (1) தேசிகள் பெரியவாச்சான் பிள்ளை ஸ்ரீஸலித்திகளை மணவாளமாமுனிகளுக்கும் மேலாகக் கண்டபாடம் செய்திருந்தவர்; அந்த ஸ்ரீஸலித்திகளையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு எழுதுமவர் தேசிகள் என்கிறவிது ஒரு விஷயம் (2) இவ்வுண்மையை அறியவில்லாதவர்களாய் (அல்லது) அறிந்துவைத்தும் அபல பிப்பவர்களான நவீனர்கள் தேசிகளைப் பெரியவாச்சான் பிள்ளைக்கு விரோதியாக எழுதுவதும் அந்த தேசிகளே தங்களுக்கொரு தொடர்பு இருப்பதாக அபிநயிப்பதும் மிகத்தவறு என்கிறவிது மற்றொரு விஷயம். (இப்படி உண்மையாக நாம் எழுதியிருப்பதை அநுவதித்துவிட்டு மேலே

மூளைக்கலக்க மித்தயாதிகளால் தம்மை அபரிமிதமாக ஸம்பாவித்திருக்கிறார். அந்த ஸம்பாவனைகளையெல்லாம் உகந்து ஏற்றிக்கொள்வோம். மேலே உதவறித்த ஜீவநாடியென்னும் இரண்டு விஷயங்களும் ஸத்யமானவையே “ஸத்யமானவையே” யென்று என்கையினாலெழுதுவதிலும் என்வாயினார் சொல்லுவதிலும் என்ன பயன்? இவர் வாயினால் சொல்லுவித்து, இவர் திருக்கையினால் எழுதுவிக்கிறேன்.

இவர் தமது பூதிக்கந்தி புஷ்பத்தில் 64, 65 66, பக்கங்களில் த்ரமிடோப நிஷத்தாத்பர்ய ரத்னாவளி ஸாரங்களுக்கு ஆருயிர்ப்படியோடு பொருத்தத்தையும்,

பெரியவாச்சான்பின்னை ஸ்ரீஸூக்திகளோடு ஸம்பந்தமில்லாமையையும் முதலிக்கப் பாடுபடுகிறார். [கீழே மத்யஸ்தர்களாக நம்மால் வரிக்கப்பட்டுள்ள மஹநீயர்கள் அறுவரும் இங்கே விசிஷ்ய 'மதிசெலுத்தவேணும்.] திருவாய்மொழி பத்தாம் பத்தின் முதற்பதிகமான "தாளதாமரைக்குப் பின்னான் இட்டருளின அவதாரிகையின்படியன்றிக்கே நம்பின்னை முதலானார் இட்டருளின அவதாரிகையையே தேசிகள் ஆதரித்து சந்தாவளியையும் ஸாரத்தையும் பணித்துள்ளாரென்று நாம் (நினைவுக்கு வருகிறவரை, ஐந்து நூல்களில் திருபித்திருக்கிறோம். D.T. எழுதுகிறார்—

"இங்கு மஹாவித்வான் (P. B. A.) திருவாய்மலர்ந்தருளுகிறார் 'ஸுத்திஸ்ஸ்யாத்' என்பதற்கு வியாக்கியான மிட்டவர்கள் 'காளமேகப்பெருமாளே வழித்துணையென்று' என்றெழுதி வைத்தார்கள்....." இத்தயாதி.

மத்யஸ்த மஹான்களுக்கு இங்கு விஜ்ஞாபிக்கிறேன். "ஸத்பதவ்யாம் ஸஹாயம்" என்று தாத்பர்யாத்நாவளியிலும், ஸத்ஸரணிம் என்று ஸாரத்திலும் தேசிகள் அருளிச் செய்திருப்பதை இவர் (D. T. T.) தமது கையாலெழுதுகிறார். இப்பதிகத்திற்கு ஆரூயிர்ப்படியில் காணுமவதாரிகை— "திருக்கண்ணபூத்திலெம்பெருமானையநுபவித்து இப்போது திருமோகூரிலெம்பெருமானையநுபவிக்கிறார்" என்னுமில்வளவே. "ஸத்பதவ்யாம் ஸஹாயம்" என்று தேசிகள் ஸாதிக்கும்படியாக ஆரூயிர்ப்படியில் ஒரெழுத்துமில்லை. மற்ற வியாக்கியானங்களில்தானுள்ளது. (அதாவது) நம்பின்னை திருவடிகளின் வியாக்கியானங்களில்தானுள்ளது. இதைத் தான் தேசிகள் பொன்னேபோல் போற்றினார் என்பது ப்ராமாணிகபரிசீலனம்.

இதற்கு இவர் எழுதுகிறார்—ஸத்பதவ்யாம் ஸஹாயம் என்பது த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரத்தில்தான் உள்ளது. ஸாரக்ரந்தம் ஒரு சதகத்தின் ஸாரார்த்தத்தைத் தெரிவிப்பதெயொழிய தசகத்தின் ஸாரத்தைத் தெரிவிப்பதன்று. ஏவஞ்ச தேசிகள் கூறின் ஸத்பதவீஸஹாயத்வம் பத்தாம்பத்தின் (அதாவது நூறுபாசுரங்களின்) ஸாரார்த்தமே யொழிய "தாளதாமரையென்கிற ஒரு பதிகத்தின் ஸாரார்த்தமன்று—என்று. இதற்கு முண்டித மஸ்தகலநாமணிகள் சிலர் ஏமாற்றமடையலாமத்தனை, பத்துப்பாசுரங்களின் ஸாரத்தைச் சொல்லும் போது பதிகத்தில் ஒரு பாசுரத்தையோ ஒன்றிரண்டு பாசுரங்களையோ தான் உயிராகக் கொள்ள முடியும். அப்படியே ஒரு சதகத்தின் ஸாரத்தைச் சொல்லும் போது ஒரு பதிகத்தின் ப்ரமேயத்தையே உயிராகக் கொள்ளமுடியும். வேறு விதமாக முடியவே முடியாது. ப்ரக்ருதத்தில் ஸத்பதவ்யாம் ஸஹாயமென்றது சதகத்தின் ஸாரமே; எந்த தசகத்தை உயிராகக் கொண்டு இதை ஸாரார்த்தமாக தேசிகளருளிச்செய்தாரென்று கேட்டால் கட்டாட்டாயம் ப்ரபாதம். அந்த ஸாரத்திலேயே (சுலோகம் 21ல்) "த்ரிவர்காதிக்காந்த ஸ்திரநகரகண்டபதமதே; ஸஹாயீதர்வாணச் சாமசதகே விந்ததி முநி:" என்றருளியதும் பத்தாம்பத்துக்குத் தாளதாமரைப் பதிகத்தை உயிராகக் கொண்டே யொழிய வேறு எந்த பதிகமும் ஸஹாயத்வத்திற்கு ஸாதிசகமாக விரகில்லை.

மத்யஸ்தமஹநீயர்களே! உபஸம்ஹரிக்கிறேனிறை. தேசிகள் பெரிய வாச்சான்பின்னையின் ஸ்ரீஸூக்திகளை எவ்வளவோ கொள்ளுகொண்டு அநு

பணித்தும் அநுபவிப்பித்தும் போந்திருக்கிறாரென்பது நம்மால் செப்பேடும கல் லெட்டுமாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆரூரிரப்படியை உபஜீவித்த விடம் ஒன்றி நந்தாலும் எடுத்துக் காட்டட்டுமிவர். பின்னாணுடைய திர்வாதரமென்று இருபத்து நாலாயிரப்படியிலும் ஈட்டிலும் பலவிடங்களில் எடுத்துக்காட்டப் பட இன்னது அப்படி ஓட்டிமாவது தேசிக காததங்களிலெடுத்தும் காட்ட இயலாமா? *ஒரும புள்ளேறி* இவையுமவைபும்* என்கிற பதிகங்களின் பரமேயத்தைப் பற்றியே நாம் முதன்முதலாக விசாரம் தொடங்குகிறோம் இதில் இவர் ஆந்த லையும் பேராசடியிருக்கிறார் கடைசியாக இப்போது ஆரூரிரப்படியில் இவ்வரத பாஷிபத வாக்யங்களை யெடுத்தும் ட்டியிருக்கிறார்; இதைப்பற்றி நாம் மேலே (பக்கம் 15), "நமது பிரபலமான சபதமொன்று" என்றெழுதியிருப்பதை இதத நூலுக்கு ஜீவநாடியாகக் கொள்ளுங்கள் 'இதுகாறும் நான் வெளியிட்டிருக்கிற எண்ணாறு நூல்களையும் மயிலையில் கொணாதது மஹாசன்களின் முளனியில் கிழித்தெறிந்து விட்டு அவ்விடத்திலேயே தொண்டர் தொண்டாயிருந்து ஆயுச் சேஷத்தைக் கழிக்கக்கடவேன்" என்பது என்னுடைய சபதமென்பதை உண ருங்கள் அந்த விஷயத்திலும் *தான் தாமரைப்பதிகத்தைப்பற்றி யீண்டு உப பாதித்த விஷயத்திலும் உங்களுடைய மாத்யஸ்தயம் விருமப்பட்டது.

பரஸங்காத தாமிடோப நிஷத் தாற்பாயரதநாலளியில் ஒரு பெரிய விஷயங்கெண்மின், திருவாய்மொழி பத்தாமபதில் (3) *வேயமரு தோளினோப பதிகத்தில் (6) *அடிச்சியோந் தகூமிசை நீயனியாய ஆழியங்கண்ணு! உள கோலப்பாதம்* என்பது சுலாமிக்க பாகரம் இதில் (ஆழியங்கண்ணு!) என்பதற்குக் கடல் போல சரமஹரமான கண்களையுடையவனே' என்று பொருள். இவரு ஆழி யென்பதற்கு திருவாழி (சக்கரம் என்கிற பொருளை எந்த ஆசாய்நரும் அருளிச் செய்திருக்கவில்லை. ஆரூரிரப்படி முதல் எவ்வாறியரக்கியரங்குகளிலும் ஏகாதி யாக * உன்னுடைய அழகிய திருக்கண்களை அடியோங்குநுடைய தடையிலே வைத்தருளித் திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்துளாய்" என்று சுலாமிக்க பொருளை யருளிச்செய்திருக்க, இத்தரஸ்களமான பொருளைச் சேலாகத்தில் அடக்க முடியாமல் ஆழி யென்பதற்கு சக்கரமென்று பொருள்கொண்டு "சக்கராஜாயுத் த்வாத" என்றார் தாற்பாயரதனுவளியில். *நற்பாலயோததியிலவாமும் சராகாம முறறவும் நற்பாஸுக் குயத்தளன்* என்றவிடத்தில் வாதிகேஸரி ஜீயநுரையை அடியோற்றிப்படி காட்டியிருக்கிறோம் இவை தேசிகனயிது தோஷாரோபண மாக எழுதுமானவையால்; *மப்பினா திருவடிகளின் வியாக்கியரங்களைக் கைவளக் காகக் கொண்டு தேசிகன் அருளிச்செய்தபொருள்களை அறிவிக்கிறாரென பதைக் கலவெட்டாகத்திரப்படியே யொழிய வேறில்லை நமஸ்களைத் தருவடிகளின் வியாக்கியரங்குகளில் இவ்வாமல் ஆரூரிரப்படியில் ட்டி முள்ளதான் ஒரு அரத நமம் தேசிகனடிக்தியில் காட்ட முடியாதென்பதும் தேசிகனுக்கு ஆரூரிரப்படி கிடைக்கவேயில்லை யென்பதும் ஆரூரிரப்படி யென்று ஒன்று இருந்ததாகக்கூட தேசிகள் அறிந்திருந்ததில்லை யென்பது மே தமது திருப்பாசலாலவமம் *

श्रीमते रामानुजाय नमः

संक्षेपेण नित्यनैमित्तिकाद्यनुष्ठाने स्पृहासुदृढतामास्तिकानामुपकारार्थम्
श्रीकाशी प्रतिवादि भवङ्कर अण्णङ्गराचार्येण संकलिता

॥ नित्यानुष्ठानपद्धतिः ॥

நித்யநைமித்திகாநுஷ்டானங்களை எங்கேரஹமாக
அனுஷ்டிக்க விரும்பும் ஆஸ்திகர்களின் வேண்டு
கோளுக்கிணங்கி

ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதி பயங்கரம் அண்ணங்கராசாரியர் தொகுத்த

நித்யானுஷ்டானபத்தி

(மூன்றாவது பதிப்பு.)

சென்னை விபர்ட்டிப்ரெஸ்ஸில் அச்சிடப்பட்டது.

ஸாதாரண விலை ஆனித்திருமூலம்

1970

கிடைக்குமிடம்:

P. B. Annangaracharya,
Kancheepuram-3.

விலை : ரூ 1.

ஸ்ரீராம.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம: ஸ்ரீமத்வரலாழுவே நம:

ஸ்ரீகாளசீ. பிரதிவாதி பயங்கரம்

அண்ணவகராகாரியா ஸ்வாமி எழுதிய

நித்யாநுஷ்டாநபத்ததி

॥ नित्यानुष्ठान पद्धति: ॥

முன்னுரை

வைதிக வந்தியில் போது போக்தமுடியாமல் பெருப்பாறும் உததியோகங்களிலும் வியாபாரங்களிலும் ஊன்றியிருக்கும் ஆஸ்திகர்களில் தங்களுடைய அவகாசத்திற்குத் தக்கபடி செயலக்கடிய நித்யாநுஷ்டானை க்ரமங்களைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்பு வார் பலருளர், அன்னவர்களின் கோரிக்கையைப் பூர்த்தி செய்யவே இச்சிறு புத்தகம் எழுதப்படுகின்றது. வேதவிண்ணப்பம் முதலானவை பெல்லாம் இவ்விடங்கும்.

* பின்மாலை படுக்கையை விட்டு எழுந்திருக்கும்போது அநுஸந்திக்கவேண்டியவை, தீர்த்தமாடும்போது அநுஸந்திக்கவேண்டியவை, தேவர்ப்பி பித்ருதர்ப்பணம், குருபரம்பரைகள், திருவாராதனத்தில் அநுஸந்திக்கவேண்டியவை, அமாவாசையை க்ரஹணம் முதலான ஸமயங்களில் செய் வேண்டிய தர்ப்பண க்ரமம், யஜ்ஞோபவீதமணியும்போது சொல்லவேண்டியவைகள், இரவில் சயனிக்ரும்போது அநுஸந்திக்க வேண்டியவை முதலானவையெல்லாம் இப் புத்தகத்தில் விளக்கப்படும்.

பின்மாலை துயில் விட்டெழுதல்.

ஹரிர்ஹரி, வாரிர்ஹரி என்று செல்லிக்கொண்டே படுக்கையை விட்டெழுந்தும் கைகாலும்பி ஆசனம் மும் ப்ராணாயாமமும்செய்து சுத்தமான வேரரிடத்தில் இருந்துகொண்டு, இதன்ஈழே குறிக்கப்படுகின்ற கலோகங்களை யதாசத்தி அநுஸந்திப்பது. கலோகங்கள் சொல்ல இயலாதவர்கள் மேலே எழுதப்படும் பாசரங்களை யநுஸந்திப்பது. இரண்டையும் அநுஸந்திப்பது கலமே.

(கலோகங்கள்.)

हरिहरि पापनि दुष्टविचरि सृष्ट , अनिच्छासि संशुद्धि ददत्यै हि पावकः ॥

ஹரிர் ஹரி பாபநி துஷ்டவிதாரி ஸம்சுத: ।

அநிச்சயாசி ஸம்ஸுஷ்டோ தஹத்யேவ ஹி பாவக: ॥

वाराणस्यां कुरुक्षेत्रे नैमिशारण्य एव च । दत्तं स्यात्तेन येनोक्तं हरिरित्यक्षरद्वयम् ॥

வாராணஸ்யம் கருக்ஷேத்ரே நைமிசாரண்ய ஏவ ச ।

தத்தம் ச்யாதத் தேவ யேனோக்தம் ஹரிசித்யக்ஷரத்வயம் ॥

கௌன்யாஸுபஜாராம் | பூர்வ சன்யா ப்ரவீணே | உதிஷ் நர்சாநீஸ் | கர்னீயே தேவமாஹிகர ||

வெணவையாஸுபஜாராம் | பூர்வ ஸந்த்யா ப்ரவர்த்ததே |

உத்திஷ்ட நர்சாநீஸ் | ஸந்த்யம் ததவமாஸநிவம் ||

உதிஷ்நிஷ் ஸிவீந் | உதிஷ் ரகூஷ்வஜ் | உதிஷ் கமலாகாஸ்த் | ஜீனீய மஹ்ந் குர ||

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கோவிந்த் | உத்திஷ்ட கருடதவஜ் |

உத்திஷ்ட கமலாகாஸ்த் | த்ரேவோக்யம் மங்கலம் குரு ||

(மேல் சுலோகங்கள் நடாதுரம்மாள் அருளியவை)

ममङ्गाद्वनिस्पृहो गुरुमुखात् श्रीशं प्रपद्यामिवान् प्रारब्धं परिभुज्य कर्मशकलं प्रशौण्कर्मन्तरः |

न्यासादेव निरङ्कुशोच्चरदयानिर्द्धनमावाञ्छयः हार्दानुपगतञ्चमम्यमनिद्वारं बहिर्निर्गतः |

ஸ்தலங்காத் பவனில்லப்பருதோ குருமுகாத் ஸ்ரீசம் ப்ரபத்யாமவாஸ்த்

ப்ராரபதம் பரிபுஜ்ய கர்மசகலம் ப்ரஷௌக் கர்மான்தரஃ |

ந்யாஸாதேவ நிர்அருசேச்சரதயாநிர்ஹ்நமாயாஸ்வயஃ

ஹாஸ்தாநுபகதஸபதமநித்வாஸா பநிர் நிர்ஃகத. ||

मुकोऽर्चिर्दिनं पूर्वपक्षपदुदयामान्द्रवानांशुमद्रौवि गुरुगोन्द्रयातृमहिनः सीमानसिंखाञ्जनः |

श्रीवेकुण्ठमुपेत्य नियमजडं तस्मिन्परब्रह्मणः सायुज्यं समवाप्य नन्दति सम तेनैव धन्यः पुमान् ||

முக்தோர்ச்சிர் திகபூர்வபக்ஷபுநதம்மாஸாப்தவாதாஸ்கமத்

சுவெனயித்யுதவருணெந்திரதாந்ருமநிதம் ஸீமாஸ்தஸிர்த்வாப்ஜநஃ |

ஸ்ரீவைகுண்டமுபேத்ய நித்யமஜடம் தஸமிந் ப்ரப்ரஹ்மணஃ

ஸாயுஜ்யம் சமவாப்ய நந்ததி ஸமம் தேனாவ தந்யஃ புமாநஃ ||

प्रातर्निवातुमन्वेयं परमार्थं मुमुक्षुभिः | श्रीकृदयेन संक्षिप्तं सुव्यक्तं वरदोऽब्रवीत् ||

ப்ராதத் நித்யா நுஸந்தேயம் பரமார்த்தம் முமுக்ஷுபிஃ |

சுலோகதவ்யேன ஸம்க்லிப்தம் ஸாவ்யக்தம் வரதோப்ரவீத் ||

(மேலிரண்டு சுலோகங்களும் கஜேந்திரமோகஷ விஷயமாக

அம்மாள் தசமே யருளிச் செய்தவை)

महमस्ते गजेन्द्रे रुचति सरभम् तदर्थमारुह्य धावन् व्यापूर्णमान्यभूयावसनपरिकरो मेघगम्भीरघोषः |

अविभ्राणो रयाङ्गं शरमसिममये शोचचापो ससेटो हस्तैः कौमोदकीमयवतु हरिरसौ अहसां संहते नैः |

மஹஸ்ரஸ்தே கஜேந்திரே ருவதி ஸரபஸம் தார்க்க்யமாருஹ்ய தாவத்

வ்யாகூர்ணமால்யபூஷாவஸாபரிகரோ மேககம்பீரகோஷஃ |

அவிப்ராணோ ரதாங்கம் சரமஸிமமயம் சங்கசாபொஸகேகென

ஹஸ்தைஃ கோமோதகீமயவது ஹரிசேனா அம்ஹாஸம் ஸம்ஹதேத் நஃ ||

नकाक्षन्ते कर्षिन्द्रे मुकुञ्जिनयने मूत्रमूलेति विन्ने नाहं नाहं न चाहं न च भवति पुनस्तादृशो माहसेपु |

इत्येव म्यकदन्ते सपदि सुगगणे भावशून्ये ममस्ते मूत्रं यः प्रादुरासीत् स दिशन् भगवान् मङ्गलं सन्तनं नः ||

நகாஃகந்தே கர்ஷிந்திரே முகூஜிதநயனே மூஸுமூலேதி விந்நே

ஸஹம் நாஹம் ந சாஹம் ந ச பவதி புனஸ்தாந்ருசோ மாந்ருசேஷஃ |

ஐத்யேவம் த்யக்தஹந்தே ஸபதி ஸாஃகணே பவருந்யே ஸமஸ்தே

ஸுவம் யஃ ப்ராதாஸஸீத் ஸ திசது பகவாந் மங்கலம் ஸந்ததம் நஃ ||

(அம்மாள் தாமேயருளிச் செய்த பரத்வாதி பஞ்சகம்)
(பரத்வநிலை)

तथैवानुसहस्रभास्वरपरम्योमास्पदं निर्मलज्ञानानन्दघनस्वरूपमममलज्ञानादिभिर्षड्गुणैः ।

शुद्ध सूरिजनधिपं धृतरथाङ्गाब्जं सुभूषोज्ज्वलं श्रीभूसेव्यमनन्तभोगिनिर्गत्य श्री वासुदेवे भजे ॥

[illegible]

(வழங்குநாள்)

आमोदे सुवने प्रमोद उत सम्मोदे च सङ्कर्षणं प्रयुज्यन्न तथाऽनिरुद्धमपि तान् सृष्टिस्थिनी चाभ्यस्यम् ।
कुर्वणान् मतिमुक्ष्यन्द्गुणवैर्युक्तान् त्रिगुणान्मकैः व्यूहाधिष्ठितबाधुदेवमपि त क्षीराभिन्ननाथं मजे ॥

ஆமோதே புலகே ப்ரமோதே உத ஸம்மோதே ச ஸங்க்ஷணம்
ப்ரத்யும்பக்ஷ ததாநிஞ்ஜதமயி தாக் ஸ்ருஞ்ஜஸ்தித் சாப்ஸயம் |
சூர்வாணாம் மநிமுக்ஷ்ஷஞ்ஞாவணாக் யுக்தாந் தநிபுக்ஷமாந்மகை:
வ்யூதாநிஞ்ஜதவாஸு-தேவமயி தம் க்ஷோபநிதாநம் பஜே ||

(விபரம் காண்க)

वेदान्तवेषण मन्दारादिभरण क्लेशधारण स्वाश्रित-प्रह्लादावन भूमिमिश्रण जगद्विक्रान्तयो यत्किञ्चाः ।
दुष्टश्चरन्निर्बर्णं दशमुखचन्द्रमूकं कर्षण कालिन्ध्या अतिपापकसन्निधत्तं यत्कीदृशं ते पुनः ॥

வேதாந்தவேஷணை மந்திரதரத்திபரணை அமேசத்தாரணை லவாகச்சித
பரஹ்மாதாவக பூமியிஷணை ஜகத்நிகரேகரத்தவா பத்தகீபவா : |
அஷ்டஹ்மதரிபரஹ்மணம் தசமுதாத்தபுரஹ்மணம் கசஹ்மணம்
கசநிகத்தவா அநிபரபகம்ஸநிதம் பத்தகீபதம் தம் தம : |

(அக்ததர்லாமி லிலி)

यो देवादि चतुर्विधेषु जनिषु तदाष्टकोशान्तरे सम्पद्ये चराचरेषु च विशन्नास्ते सदाऽन्तर्निहि-
विष्णु इति निमित्तेष्वध्वगुतरं भूयस्तु भूयस्तर् स्नातुप्रमतिं च योगिहृदयेष्वासीनीदीर्घ भजे ॥

பேர தேவாதி சதுர்லிதேஷு- இவ்விஷு- பரஸ்மான்ட கோசாந்தரே
ஸம்பக்ஷேஷு- சராசரேஷு- ச விசம்நாஸந்தே ஸதாந்தித் பஹுதி:
விஷ்ணும்தம் நிகிரேஷுஷ்ணுஷ்வணுதரம் பூயஸ்தா- பூயஸ்தரம்
ஸ்வாய்ருஷ்ட்ப்ரபிதஞ்ச யோகிஷ்ருத்யேஷ்வஸஸீம்தம் பதே ||

(அர்ச்சாவதார மிகை)

श्रीरङ्गसल्लवेऽदिकरिगिर्यादौ शतेऽष्टोत्तरे स्थाने भौमनिकतनेष्वपि सदा साङ्गिष्यमासेदुये ।

॥ चार्चपिण्मर्चकामिमनितः स्वीकृते विग्रहं पूजां चाङ्गिवाञ्छितान् विवरते श्रीशाय तस्मै नमः ॥

புரீஸ்ஸுதலுவேங்கடா தரிசுகிர்ப்பாதென சதேங்குடாத்தரே
ஸ்தானே பெமயிரேதருங்குவடு ஸ்தா ஸாநிதிமமாஸ்துலே
அச்சாருபினமாச்சகாபிமதித: ஸயேஞ்சுவதே விச்சுறம்
புரீஞ்சாவிஸாஞ்சிதாந் விதாதே புரீசாய தல்மல மம:

प्रातर्विणोः परावदिपञ्चकस्तुतिमुत्तमम् । पठन् प्राप्नोति भावद्वयं वरदनिर्मितम् ॥

ப்ராதர் விஷ்ணு. பரவாதிபஞ்சகஸ்துதிமுத்தமம் ।

படந் ப்ரஃப்ணோதி பகவத்பத்திம் வரதநிர்மிதம் ।

(இப்பத்து சீலோகங்களுடைய கண்ட பாடம் செய்வது சிரமமாக இருந்தால் முதலிரண்டு சீலோகங்களை மட்டும் அநுஸந்திப்பது, சிலநாள் வரை பின்மாலையில் புத்தகத்தைப் பார்த்தே வாசித்து வந்தால் நாளடைவில் எளிதாகப் பாடமாய் விடும்.)

திருப்பள்ளியெழுச்சியைப் பூர்த்தியாக அநுஸந்திப்பது அல்லது

முதற் பரசுரமும் முடிவு பரசுரமும்.

கதிரவன் குணதிசைச் சிகரம் வந்தீனாந்தரன் களவிருள்கன்றது காவியம் பொழுதாய்க்
மதுவிரித் தொழுதின மரமலரெல்லாம் வரனவரசர்கள் வந்து வந்தீனாடி
எதிர்திசை நிறைந்தன ரிவரொடும் புருந்த இருங்கனித் தீட்டமும் பிடியொடு முரசும்
அதித்தலி லலிகடல் பீரனாறுள தெங்கும் அரங்கத்தம்மா பன்னி யெழுந்தருளாயே.

கடிமலர்க் கமலங்கள் மலர்த்தன விலையோ கதிரவன் கணிகடல் முனித்தன னிவனோ
துடியினையார் சரிகுழல் பிழிந்துதறித் துவிழுத்தேறினர் சூழ்புன வரங்கா
தொடையொத்த துளவமும் கூடையும் பொலிந்து தோன்றியதோக

[தென்னாடிப்பொடி யென்னு
மடியினோ அனியனென்றருளி புன்னடியார்க் காட்டுத்தாய் பன்னி யெழுந்தருளாயே,

பிறகு சீரகத்தி க்ருத்யங்களை முடித்துக்கொண்டு பல் விளக்குதல் முதலிய
வறதைச் செய்வது. பல் விளக்கும்போது உதறியத்தாதத் தீயில சுற்றிக்கொண்டு
உட்காரவேணும். பல் விளக்குவதற்கு முன்னும் பின்னும் ஆசமனம் செய்ய
வேணும். ஆசமனமென்பது எப்போதும் இரண்டு தடவை செய்யவேணும்.
பஹிர்யுக்தப் போய் 1) தடவை கண்டுவும் செய்த பிறகு மூன்று தடவை
ஆசமனம் செய்யவேணும்.

(ஆசமநமந்த்ரம்—அரமனமன்:)

(இளமையில் கற்றிருந்தாலும் நினைப்பூட்டுகிறபடி)

अप्युताय मम. अनंताय नमः गोविन्दाय नमः ॥ केशवाय नमः नारायणाय नमः माधवाय नमः

गोविन्दाय नमः विष्णवे नमः मधुसूदनाय नमः त्रिक्रमाय नमः वासनाय नमः

शिवराय नमः ह्रीं केशाय नमः पञ्चनाभाय नमः दामोदराय नमः ।

அப்புதாய நம: அனந்தாய நம: . கோவிந்தாய நம: . கௌவாய நம: . நாராயணாய நம: .
மாதுவாய நம: . கோவிந்தாய நம: . விஷ்ணவே நம: . மதுஸூதகாய நம: . த்ரிவிக்ரமாய நம: .
வாசகராய நம: . ஸ்ரீதராய நம: . ஹருஷிகேசாய நம: . பத்மநாபாய நம: . தாமோதராய நம: .

(ப்ராணுபாயம் மந்த்ரம்—பாணாயா மன்:)

ओं भूः. ॐ भुवः. ॐ सुवः. ॐ महः. ॐ जन ॐ नयः ॐ सत्यम् । नमवितुर्वरेण्यं मागौ देवत्य
वीमहि । विद्यो यो न प्रचोदयात् । ओमापो व्योनीरेम अहं ब्रह्म भूभुवःसुवरोम् ।

ஓம் பூ: . ஓம் புவ: . ஓம் ஸுவ: . ஓம் மஹ: . ஓம் ஜன: . ஓம் நய: . ஓம் சத்யம்.
தத்ஸவிதுச் வரேண்யம். பாகோரே தேவஸ்ய தீமஹி. திவ்யோ யோ க: ப்ரோதயாத்.
ஓமாபோ வ்யோநீரஸ. அஹம் ப்ரஹ்ம் பூப் புவஸ் ஸுவரோம்,

தீர்த்தமாரும் க்ராமம். நடனாகத்தில் (யதாவெளகர்யம் ஏதேனும் நீர் நிறுவில்) நீராகும் போது ஆசமனமும் ப்ராணயாமமும் செய்து சில சீலோகங்களையும் பாச சங்களையும் அநுஸந்திக்க வேண்டும். (அவைவயாவன).

காவேரிமவாஹியீய மவவ்ஜோந்ராயீமவகர்மகிஷகஷாயப்ரஸமனோதிகாமஸூனமம்
 ஜனோஸ்சேசரனோதிராதிசரணிக்ஷயபஜ்ஜாய யா லோகஸிந் விரேவ வேஜிதஜகா ஶ்ரீகாமலிந்நி ||

காவேரிமவகாஹியீய பகவத்போகாந்தராயீபவத்
 கர்மகலேசபலாசயபசமனோதவெவாமலஸ்சோதஸம் |
 ஐந்தோஸ் ஸமஸரதோர்ச்சிராதிவரணிவ்யாஸங்கபங்காய வர
 லோகேஸ்யிந் விசுஜேவ வெல்லிதஜஸர பூரங்கமரவிங்கதி |

तापप्रथिमेन्द्रपुकरिण्या निमज्ज निवापयित्वास्मि यस्या ।
 अम्वासतेऽपाम् अवमर्षिणा चन्द्रसुधादिवितिभमवाप ।

தாபத்ரயீமைந்தவபுஷ்கரிண்யாஸ் நிமஜ்ஜத்வ நிர்வாபயிதாஸ்யி வஸ்யா : |
 அப்யாஸதேசபாம் அவமர்ஷணீநாம் சந்த்ரஸ் ஸுதாதீதிதிதசமவாப ||

विगाहे वामुनं शीघ्रं सावुधुन्वावने स्थितम् । निरस्तजिह्वास्पर्शे यत् कृष्णं कृतादरः ।

விசாஹே வாமுனம் தீர்த்ததம் ஸாதுப்குந்தாவனே ஸ்திதம் |
 நிஸ்தஜிஹ்மஸ்பர்சே யத்ர க்ருஷ்ணா கருதாதர : ||

கொண்டகெண்ட கொதையீது தேனுலாவு கூனிகுன்
 உண்டை கொண்டவுங்க வேடடபுளாமகித்த தாதனார்
 தண்டையுண்டு நாரைபோ வாரைய நிலமே
 அண்டை கொண்டுகெண்டை மேயுமந்த ணீசரங்கமே.

இஹத்தலைச் சாத்துரத்திலங்கை கட்டழித்தவன்
 மஹத்தலைப் பிறந்திழித்து வந்துறுத்து சத்தனம்
 குஹத்தலைத் திறந்தெறித்த குங்குமக் குழம்பினோடு
 அஹத்தொழுகு காணி அரங்கமேவ வண்ணலே.

நின்றவன் கீர்த்தியும் தீவ்புனலும் நிறைவேங்கடப்பொற்
 குன்றமும் வைகுந்தநாடும் குலனிய பாற்கடலும்*
 உன்றனக் கெத்தனையின்பத்தகும உன்னினை மலர்த்தளர்
 என்றனக்குமது உ இராமானுசா இவையிந்தருளே.

தீர்த்தத்தில் ப்ராணவத்தை பெழுதி அதில் ஆசார்யனுடைய ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தையும் கங்காதி நதிதனையும் ஆவாஹகம் செய்தது "இம்ம மே கங்கே யமுதே ஸரஸ்வதி" என்றும் "கங்கை கங்கை பென்ற வாசகத்தாலே கடுவினை களைந்து நிற்கும் கங்கை" என்றும் "கங்கையிற் புனிதமாய காணீர்" என்றும் செவலிகொண்டு காதையும் மூக்கையும் வீரலகனால அமுககிக்கொண்டு ஹரிர்ஹரி: ஹரிர்ஹரி: என்று ஏழு முறை அவகாஹன ஸ்ஞானம் செயவது.

தீர்த்தமாடியான பிறகு தலையையும் உடலையும் துணியால் துடைத்துக் கொள்ளும்போது அநுஸந்திக்க வேண்டியவை :-

काषायशोभि कमनीयशिखानिवेशं दण्डजयोऽवलकरं विमलोपवीतम् ।
उषादिनेशानिभ मुहसदूर्ध्वपुण्ड्रं रूपं तवास्तु यतिराज ! दशोर्माम्ने ॥

காஷாயசோபி கமனீயசிவானிவேசம்
தண்டஜயோட்வலகரம் விமலோபவீதம் ।
உதயத்திசேசநிப முகஸதூர்த்வபுண்ட்ரம்
ரூபம் தவாஸ்து யதிராஜ ! திருசோர் மமார்தே ॥

एतानि तानि भुवनत्रयपावनानि संसाररोगशकलीकरणौषधानि ।
जिह्वातले मम लिखानि यथा शिखायां रामानुजेति चतुराश्वमृताक्षराणि ॥

ஏதானி தானி புவனத்ரயபாவனானி ஸம்ஸாரரோகசகலீகரணௌஷதானி ।
ஜிஹ்வாதலே மம லிகானி யதா சிவாயாம் ராமாநுஜேதி சதுராஸ்யமருதாஷ்வரணி ॥

कमलनयनं वासुदेवं विष्णो भरणिवराभयं शङ्खचक्रपाणे ।
मम शरणमितीरयन्ति ये वै स्यज मः दूतरेण तान् अपापान् ।
कमलनयकं वासुदेवं विष्णुं तद्वर्णात्तराक्षुत्तं सम्पदकरपरमेष्ठिनम् ।
पयःशयनोत्थित्यन्ति ये मम त्वं पदं त्वरातरेण तत्रं अपापानम् ॥
रमादयित रङ्गभूरमणं कृष्णं विष्णो हरे । त्रिविक्रमं जनार्दनं त्रिभुगं नाथं नारायणम् ।
इतीषं शुभदानि यः पठति नामवेद्यानि ते न तस्य यमव्ययता नरकपातभीतिः कुतः ॥॥

ரமாதயித ரங்கபூரமண க்ருஷ்ண விஷ்ணு தமரே ।
ந்ரிவித்ரம ஸ்ரகர்தக ந்ரிபுக நாத காரமணம் ।
இதீவ பதநானி ய: படதி நாமதேவானி தே
ந தஸ்ய யமவ்யயதா நரகபாதயிதி: குத: ॥॥

सपुरुषमभिरक्ष्य पाशहस्तं वदति यमकिं तस्य कर्ममूले ।
परिहरं मधुसूदनप्रपन्नान् प्रमुरहमन्यतृणां न वैष्णवानाम् ॥

ஸ்பபுருஷமபிரிக்ஷ்ய பாசஹஸ்தம் வததி யம: கிம் தஸ்ய கர்மமூலே ।
பரிஹர மதுஸூதகப்ரபந்நாக் ப்ரமூரஹமந்யத்ருணாம் ந வைஷ்ணவநாமம் ॥

ये काठलमृत्तुस्रीनलिनाक्षमाला ये बाहुमूलपरिचिह्नितशङ्खचक्राः ।
ये वा ललाटफलके लसदूर्ध्वपुण्ड्राः ते वैष्णवा सुवनमाशु पवित्रयन्ति ॥

யே கண்டலம்க்ருதுஸ்ரீநலினாக்ஷமாலா: யே பாஹுமூலபரிசிஹ்நிதசங்க்ஷகர: ।
யே வா லலாடபலகே லஸதூர்த்வபுண்ட்ராக் தே வைஷ்ணவா புவநமகா பவீத்ரயந்தி ॥

ஸநாகத்தின் பிறகு தேவரஹி பித்ரு தர்ப்பணம் செய்ய வேணும்.
ஆசமணமும் ப்ராணுயாமமும் செய்து

श्री भगवदाज्ञया भगवत्कैङ्कर्यरूपं देवर्षिपितृवर्णं करिष्ये ।

“ஸ்ரீபகவதாஜ்ஞயா பகவத்கைங்க்ஷரூபம் தேவர்ஷிபித்ருதர்ப்பணம் கரிஷ்யே”

ब्रह्मादयो ये देवाः तान् देवान् तर्पयामि । सर्वान् देवान् तर्पयामि । सर्वदेवगणान् तर्पयामि । सर्वदेव
पत्नीस्तर्पयामि । सर्वदेवगणपत्नीस्तर्पयामि ।

“ப்ராஹ்மாதயோ யே தேவா: . தாந் தேவாந் தர்ப்பயாமி ஸர்வாந் தேவாந்
தர்ப்பயாமி. ஸர்வதேவகணஞ் தர்ப்பயாமி. ஸர்வதேவபத்னீஸ் தர்ப்பயாமி
ஸர்வதேவகணபத்னீஸ் தர்ப்பயாமி.”

என்று தேவதீர்த்தத்தாலே விடுவது. (பிறகு வடகிணை முகமாக)

कृष्णद्वैपायनादयः ये ऋषयः तान् ऋषीन् तर्पयामि । सर्वान् ऋषीन् तर्पयामि । सर्वर्षिगणान् तर्पयामि ।
सर्वेर्विपत्नीस्तर्पयामि । सर्वर्षिगणपत्नीस्तर्पयामि ।

“க்ருஷ்ணத்வைபாயநாதய: யே ருஷய: தாந் ருஷீந் தர்ப்பயாமி ஸர்வாந்
ருஷீந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வருஷிகணஞ் தர்ப்பயாமி. ஸர்வருஷிபத்னீஸ்
தர்ப்பயாமி ஸர்வருஷிகணபத்னீஸ் தர்ப்பயாமி

என்று ருஷிதீர்த்தத்தாலே விடுவது. (பிறகு ப்ராசிகாவீதியாகித் தெற்கு நோக்கி)

सोमः पितृमान् यमोज्जिरेस्वान् अग्निः कव्यवाहन इत्यादयो ये विनरः तान् पितॄन् तर्पयामि । सर्वान् पितॄन्
तर्पयामि । सर्वपितृगणान् तर्पयामि । सर्वपितृपत्नीस्तर्पयामि ॥ सर्वपितृगणपत्नीस्तर्पयामि ।

“சோம: பித்ருமாந் யமோஜ்ஜிரேஸ்வாந் அக்னி: கவ்யவாஹந இத்யாதயோ யேபிதர: ,
தாந் பித்ருந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வாந் பித்ருந் தர்ப்பயாமி. ஸர்வபித்ருகணஞ் தர்ப்ப
யாமி, ஸர்வ பித்ருபத்னீஸ் தர்ப்பயாமி. ஸர்வபித்ருகணபத்னீஸ் தர்ப்பயாமி.”

என்று பித்ருதீர்த்தத்தாலே.

ऊनं वहन्तीरमृतं धृतं पयः कोलाजं परिप्लुतं स्वाम्भ तर्पयत मे पितॄन् । सृप्यत सृप्यत सृप्यत ।

“ஊர்நம் வஹந்தீரமர்தம் த்ருதம் பய: கோலாஜம் பரிப்லுதம் ஸ்வம்தர்த தர்ப்பயத மே
பித்ருந். த்ருப்யத த்ருப்யத த்ருப்யத.”

என்று சொல்லி தீர்த்தத்தில் அஞ்ஞலி முதலாயினால் மூன்றுமுறை பிரதக்ஷிணம்
செய்து மூன்று ஜலாஞ்ஞலி விடுவது; பிறகு உபவீதியாய் ஆசமணம் செய்வது.
யதாஸௌகர்யம் பன்னிரண்டு திருமண்காப்பு; அல்லது இரண்டு திருமண்காப்பு.

ओं केशवाय नमः नारायणाय नमः माधवाय नमः गोविन्दाय नमः विष्णवे नमः भृगुसूदनाय नमः

त्रिविक्रमाय नमः वामनाय नमः श्रीधराय नमः हरीकेशाय नमः पद्मनाभाय नमः दामोदराय नमः ।

ஓம் கேசவாய நம: நாராயணாய நம: மாதுவாய நம: கோவிந்தாய நம: வீஷ்ணவே நம:
மதுஸூதநாய நம: த்ரிவித்ரமாய நம: வாமநாய நம: ஸ்ரீதராய நம: பத்மநாபாய நம:
தாமோதராய நம:.

இந்த பன்னிரண்டு மந்த்ரங்களினால் நெற்றி முதலான பன்னிரண்டு இடங்களில்
ஆவாஹணம் செய்வது இப்படிவே ஸ்ரீகுர்ணத்திற்கு மாலாஹணம் செய்க.

श्रियै नमः असुनोद्भायै नमः कमलायै नमः चन्द्रशोभिन्यै नमः विष्णुपत्न्यै नमः वैष्णव्यै नमः

वराहोदयै नमः हरिवल्लभायै नमः शाङ्गिन्यै नमः देवदेविकायै नमः महादय्यै नमः

लोकसुन्दर्यै नमः सर्वाभीष्टफलप्रदायै नमः ॥

ச்ரீஸ்ய நம: அசுநோத்பாயை நம: கமலாயை நம: சந்த்ரஸோபிந்யை நம: வீஷ்ணு
பத்ந்யை நம: வைஷ்ணவ்யை நம: வரஹோதாயை நம: ஹரிவல்லபாயை நம: ஹரய்

விண்மய நம: தேவதேவிகாநய நம: மஹாலக்ஷ்மியை நம: கோகலாந்தர்நய நம:
ஸர்வபீஷ்டபலபாதநய நம:.

(பிறகு குருபரம்பராதி ய நுஸந்தானம் செய்வது)
(வாக்ய குருபரம்பரை)

அஸ்மதுக்யோ நம: அஸ்மரமதுக்யோ நம: அஸ்மஸர்வதுக்யோ நம: श्रीमते रमानुजाय नमः श्रीपराकुशदासाय
नमः श्रीमद्याभुतमुनये नमः श्रीराममिश्राय नमः श्री पुण्डरीकाक्षाय नमः श्रीमन्नाथमुनये नमः
श्रीमते शठकोपाय नमः श्रीमते विष्णुक्तेनाय नमः श्रियै नमः श्रीधराय नमः ॥

அஸ்மதுகுப்போ நம: அஸ்மத்பரமகுப்போ நம: அஸ்மதஸ்ர்வகுப்போ நம:
ஸ்ரீமதே சாமாநுஜாய நம: ஸ்ரீபரம்குசதாஸாய நம: ஸ்ரீமத்யாமுநமுநயே நம:
ஸ்ரீராமமிச்சராய நம: ஸ்ரீபுண்டரீகாக்காய நம: ஸ்ரீமந்நாதமுநயே நம:
ஸ்ரீமதே சடகோபாய நம: ஸ்ரீமதே விஷ்வக்ஸேநாய நம: ச்ரீநய நம: ஸ்ரீதராய நம:

(சீலோக குருபரம்பரை)

आराधेयिकममदीयपरमा श्यानिशो न् गुह्यन् श्रीमत्कृष्णयोगिगुह्यमहाज्ञीं मुनिं यासुनम् ।
रां पयविशोचन् मुनिवरं नाथ शठदेविणं मेनेश श्रियमिन्द्राहवरं नारायणं संश्रये ॥

அஸ்மத்தேசிகம் அஸ்மதீயபரமாசாய்நம: அரேஷ்யக் குருந்
ஸ்ரீமக்ஷக்ஷமணயோகிபுங்கவமஹாபூர்ணென முநிம் யாசுநம் ।
சாமம் பத்மவிலோகநம் முநிவரம் நாதம் சடத்வேஷிணம்
ஸேநேசம் ச்ரீயமிந்திராஹதரம் நாராயணம் ஸம்சரயே ॥

(திருமத்தியம்) श्रीमते नारायणाय नमः श्रीमते नारायणाय नमः ।
(த்வயம்) श्रीमन्नारायणचरणी शरणं प्रये श्रीमते नारायणाय नमः ।

ஸ்ரீமந்நாராயணசரணென சரணம் ப்ரபத்தே, ஸ்ரீமதே நாராயணாய நம:
(ஸ்ரீக்குஷ்ண சரமச்சீலோகம்)

सर्वधर्मान् परित्यज्य मामेकं शरणं व्रज, अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचः ॥

ஸர்வதர்மார் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ !
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேபயோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மாசுச: ॥

(வராகுண சரமச்சீலோகம்)

यित्ते मनसि सुखाद्ये शरीरे सति यो नः । धातुमन्ये स्थिते स्वर्गा विप्रलयं व मामजम् ।
ततस्तं श्रियमाणं तु काष्ठपापानसन्निभम्, अहं स्मरामि मद्भक्तं नयामि परमां गतिम् ॥

ஸ்திதே மனஸி ஸுக்ஷயந்தே சரீரே ஸதி யோ ந: ।
தாதுமனயே ஸ்திதே ஸ்மர்த்தா விப்ரலயபஞ்ச மாமஜம் ।
ததஸ்தம் ப்ரீயமாணம் து காஷ்டபாபாநாஸந்நிபம்
அஹம் ஸ்மராயி மத்பத்தம் ஸயாமி பரமாம் கதிம் ॥

(ஸ்ரீராம சரமச்சீலோகம்.)

सकृदेव प्रपन्नाय तवासीति च याचते । अभय सर्वभूतेभ्यो ददायेत्यहं नमः ॥

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸீதி ச யாசதே
அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாயி ஏதத் வ்யதம் ॥

இதன் பிறகு கைகூப்பித் கொண்டு பெரியபெருமாள் தொடங்கி மணவாள மாமுனிகள் வரையிலும் ஐவாவருவாக்கும் தனியானும் ஐவாவரு ச்வேராகம அநுஸந்தித்து, பிறகு தங்கள் வாமசபரம்பரைத் தனியுள்ளனர் ஸவாசார்யரளவும் அநுஸந்திப்பது, தனியனனுஸந்தான நிலை ஆரோஹண கரமப் அவரோஹண க்ரமம் என்று இரண்டுண்டு. ஸவாசார்யன் தொடங்கிப் பெரியபெருமாள்வரை அநுஸந்திப்பது ஆரோஹண கரமம் பெரியபெருமாள் தொடங்கி ஸவாசார்யரளவு மநுஸந்திப்பது அவரோஹண க்ரமம்.

பெரியபெருமாள் தொடங்கித் தனியன்கள்

(பெரியபெருமாள்.)

श्रीस्नानाय नमः श्रीशैशयमाश्रये । विन्नामणिशिरोदानं उःसङ्गैः सन्तभोगिनः ॥

ஸ்ரீத்தாமபரணம் தேஜ: ஸ்ரீசங்கேசயமாச்சரயே

சிந்தாமணியிவோத்வாந்தம் உத்தமங்கேசந்தபேரகிச:

(பெரியபிராட்டியார்.)

नमः श्रीरत्ननाथस्यै यद्वैविश्रममेदत । ईशेशानपवैश्वमनोऽनोनमिदं जगत् ॥

நம: ஸ்ரீரத்தநாதபகவதயத் தத் த்ருவிப் ப்ரமபேதத:

சசேசிதவ்வகவஷம் ப நிம்னோந்தமிதம் ஜகத் ॥

(சேனகா முதலியார்.)

श्रीरत्नचन्द्रमसमिन्दिरया विहृते विन्यस्य विधचिदविश्रयनाधिकारम् ।

யே நிவ்ஹயநிசமஸ்துலிமுத்யேவ சேந்யமந்யவிமுக்ஷாஸாசிஷியாம் ॥

ஸ்ரீரத்தசந்த்ரமஸிந்திரயா விஹர்த்தும் விந்யஸ்ய விசுவசிதசிந்தயநாதிகாரம் ।

யே விவ்ஹத்யநிசமஸ்துலிமுத்யேவ சேனாந்யமந்யவிமுக்ஷாஸ் தமசிச்சியாம் ॥

(நம்மாழ்வார்.)

मानं पिता युवाय स्तनया विभूति, सवै वदेव निवमेन मदन्वानाम् ।

ஆவத்ய ந குதயதே வ்ஹுதாபிராம் சிமததிரிபுரம் ப்ரணாமசி சூழ் ॥

மாதா பிதா யுவதயஸ் தனயா விபூதில் ஸர்வம் பதேவ நிவமேன மதந்வானாம் ।

ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேர் வஹுதாபிராமம் ஸ்ரீமத் ததவ்ச்சிபுதனம் ப்ரணாமாயி முர்த்தா ॥

(ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள்.)

नमोऽविन्याकुताक्षिणं ज्ञानवैराग्यं राशये । नाथाय सुतयेऽमाय भगवद्वक्तिसिन्धवे ॥

நமோசிந்த்யாத் த்ருதாக்கலிஷ்டஜ்ஞானவரோசாச்சபரணயே ।

நாதாய முந்யேகாதபகவத்பக்திஸிந்தவே ॥

(உய்யக்கொண்டார்.)

नमः पञ्चजनेत्राय नाथश्रीपादपङ्कजे । न्यस्तमर्चभरावास्मकुलनाथाय धीमते ॥

நம: பங்கஜநேத்ராய நாதஸ்ரீபாதபங்கஜே ।

நிஸ்தஸர்வபரணயாஸ்த்மத்த்ருதாநாதாய தீமதே ॥

(மணக்கல்நம்பி.)

अयलतो यामुनमामदासं अर्कपत्रार्पणनिष्कयेण । यः कीतवानाश्रितयौवराग्यं नमामि ते रामं अमेयसर्वम् ॥

அயத்ததோ யாமுனமாத்மநாதஸ்தம் அரக்கபத்ராப்பண நிஷ்க்ரயேண ।

ய: கீர்தவாநஸ்திதபௌவராஜ்யம் கமாயி தம் சாமமமேவஸ்தித்யம் ॥

(ஆனாஸந்தார்.)

ஐயதாஹோஹ்யான விவ்ஸாஸிபகம்ய வ்ஸுநாமுபயானோஹ் யாமுநேய் மமமி தஸ ||

யத்பதாஃமேபோருஹத்யாநவித்வஸ்தாசேஷகல்மஷா |

வஸ்துதாசமுபயாதோஹம் யாருநேயம் கமாமி தம் ||

(பெரியநம்பி.)

கமலாபநிக்லாபாஸுநாமுநிவேயா | பூர்காமாய சநந் பூர்ண மஹே நம: ||

கமலாபதிகல்பாணாருஹம்ருதவிஷேவயா | பூர்ணகாமாய ஸததம் பூர்ணாய மஹதே நம: ||

(எம்பெருமானார்.)

யோ நியமஸுதபதாஸுத்யுமகசமயாமோஹஸ்துதிநாரி நுநாய் மெ |

அஸ்துரோமீகயதோஸ்ய டயேகஸிந்யோ ராமானுஜய் வரணோ சாரணம் ப்ரபதே ||

யோ நித்யமஸுதபதாஸுத்யுமகசமயாமோஹஸ்துதிநாரி நுநாய் மெ ||

அஸ்துரோமீகயதோஸ்ய டயேகஸிந்யோ ராமானுஜய் வரணோ சாரணம் ப்ரபதே ||

(எம்பாடி.)

ராமானுஜபதாஸுத்யுமகசமயாமோஹஸ்துதிநாரி நுநாய் மெ ||

ராமானுஜபதாஸுத்யுமகசமயாமோஹஸ்துதிநாரி நுநாய் மெ ||

ததாயத்தஸ்யருபா ஸா ஸ்ரீமாத்விச்சித்ரமஸ்து ||

(கூரத்தாழ்வரன்.)

அகஸிந்யோ நமஸுகமிந்யோ | யத்கவலயிகுணே யாநி மஹாஸுநாய் ||

ஸ்ரீவத்ஸஸிந்யோநிச்சித்ரமோ நமஸுகமிந்யோ ||

யத்கவலயிகுணே யாநி மஹாஸுநாய் ||

(பட்டர்.)

அபராஹ்மயா: அபராஹ்மயா: | அபராஹ்மயா: அபராஹ்மயா: ||

ஸ்ரீபராஹ்மயா: ஸ்ரீபராஹ்மயா: ||

ஸ்ரீவத்ஸஸிந்யோ: ஸ்ரீமாத்விச்சித்ரமோ நமஸுகமிந்யோ ||

(நஞ்சீயர்.)

நமே வேதாந்தவேதாய ஜகம்மஹேநமே | யச்ய வாஸுதாஸாரபூர்த் ஸுநவயம் ||

நமோ வேதாந்தவேதாய ஜகம்மஹேநமே |

யஸ்ய வாஸுதாஸாரபூர்த் ஸுநவயம் ||

(நம்பிப்பிள்ளை.)

வேதாந்தவேதாஸாரபூர்த்: வேதாந்தவேதாஸாரபூர்த்: | அநாய் வந்தமே ப்ரபதே காரணம் கலிவந்தமே ||

வேதாந்த வேதாஸாரபூர்த்: வேதாந்தவேதாஸாரபூர்த்: ||

ஆதாய வந்தமே ப்ரபதே காரணம் கலிவந்தமே ||

(வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை.)

அநாய் வந்தமே ப்ரபதே காரணம் கலிவந்தமே ||

ஸ்ரீவத்ஸஸிந்யோ: ஸ்ரீமாத்விச்சித்ரமோ நமஸுகமிந்யோ ||

யத்கவலயிகுணே யாநி மஹாஸுநாய் ||

(பெரியவாச்சாஸபிள்ளை)

श्रीमन्महाय नमो यामुनसूत्रे । यत्कटिस्तथाणां सुखः श्रीवर सदा ॥

ஸ்ரீமத்திருஷ்ணமாவ்வாய நமோ யாமுனஸூத்ரே ।
யத்கட்டாஸ்தாநக ஸைவரஸூத்ரம் ஸுலப: ஸ்ரீதரஸ் ஸதா ॥

(பிள்ளைலேககச்சாரியர்.)

श्रीकाश्याय गुरवे कृष्णसदस्य सूत्रे । संसारयोगिसदृशजीवजीवात्वे नमः ॥

லோகாசாய்யசுரவே க்ருஷ்ணபாதஸ்ய ஸூத்ரே ।
ஸம்ஸாரயோகிஸந்தஸ்டஜீவஜீவாத்வே நம: ॥

(திருவாய்மொழிப்பிள்ளை.)

नमः श्रीशैलनाथाय कुन्तीनगरजम्बने । प्रसादशब्दपरमप्राप्यवैकृत्यशांतिने ॥

நம: ஸ்ரீசைலநாதாய குந்தீநகர ஜம்ப்னே । ப்ரசாத ஸப்தபரமப்ராப்யவிக்ருத்யசாந்திநே ॥

(மணவாளமாமுனிகள்.)

श्रीशैलसदायात्र धीमत्प्रादिगुणार्णवम् । यनीन्द्रप्रवर्ण वन्दे रघुजामातरं मुनिम् ॥

ஸ்ரீசைலசதாயாத்ரம் தீமத்தபாதிருணர்ணவம் ।
யநீந்த்ரபரவணம் வந்தே ரஃயஜாமாதரம் முனிம் ॥

(ஸுவக்ரஹ்மான் குருபரமபரைத்தனியன்.)

लक्ष्मीनाथ समारम्भा नाथसामुत्तमध्याय । अस्मदाचार्यपर्यन्ता वन्दे गुरुपरम्परा ॥

லக்ஷ்மீநாதஸாமரஃம்பாந் நாதசாமுத்தமத்யாயம் ।
அஸ்மதாசார்யபர்யந்தரம் வந்தே குருபரம்பராம் ॥

இதற்குமேல் ஸ்வாசார்யாதி தனியன்களை யறுஸந்திப்பது.

இதன் பிறகு ஸந்தியாகந்தனம். இன்னமையில் கற்ற மந்த்ரங்களில் எழுத்துப் பிழைகளிருக்குமா தவிர அல்லாற்றத்திருத்திக்கொள்ள மந்த்ரங்களை மட்டும் இவகு எழுதுகிறோம்.

आपो हि षः सयामुषः । ता न ऊर्गे दधानः । महे रणाय चक्षसे । यो वदिशवतमो रसः । तस्य भाजयतेह नः । उरानीरिव मातरः । तस्मा अरक्षयाम वः । यस्य श्रुपाय जिन्वय । आपो जनयथा च नः ।

ஆபோ ஹி ஷ்டா சயாமுஷ: । தா ந ஊர்ஜே ததாந: । மஹே ரணாய சக்ஷஸே ।
யோ வக் சிவதமோ ரஸ: । யஸ்ய பரஜயதேஹ ந: । உரானீரீவ மாதர: ।
தஸ்மா அரக்ஷயாம வ: । யஸ்ய ஸ்ருபாய ஜிவ்வத । ஆபோ ஜனயதா ச ந: ॥

दधिक्रावूणो अकारिषम् । जिणोरक्षस्य वाजिनः । सुरभि नो सुखाकरत् । प्र ण आयूषि तारिषत् ॥

ததிக்ராவூண்னோ அகாரிஷம் । ஜிணோரக்ஷஸ்ய வாஜின: ।
சுரபி நோ முகா கரத் । ப்ர ண ஆயுஷி தாரிஷத் ॥

सूर्यश्च मामभ्युक्ष मन्पुपतयश्च मन्पुत्रेतन्यः । पापेभ्यो रक्षन्ताम् । यत् रात्र्या पापमकार्षम् । मनसा वाचा हस्ताभ्याम् । पद्भ्या उदरेण शिखा । रात्रिस्तदवभ्यस्यत् । यत् किञ्च दुरितं मयि । इदमहं माममृतयोनि । सूर्ये ओषिषि जुहोमि स्वाहा ।

ஸூர்யச் ச மரம்புக் ச மஃபுபதயச் ச மஃபுத்ரேதேய: । பரபேப்போ ரக்ஷந்தாம் । யத் ராத்ரீ
யா பரமமகாரக்ஷம், மனஸா வாகா ஹஸ்தாபயாம் ; பத்யயாமுதரேண அக்ஷா । ராத்ரீஸ்த
தவஸ்யம்பது । யத் கிஞ்ச துரிதம் மயி । இதமஹம் மராமம்குத யோநென । ஸூர்யே
ப்ரயோதிலி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா -

(இது காலை மந்தாம்.)

ஓபு புனந்து பூயிவீ பூயிவீ பூதா புனாது மாபு । புனந்து பூசுணஸ்பதிந்நா பூதா புனாது மாபு । யதுஷிஷமஹிமயம்
யதா துஷரீதே மப । சபு புனந்து மாபுபு । அஸநாஷ புதிமஹ் ஸாஹ ।

ஆபு: புநந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா புநாது மாபு । புநந்து ப்ருதிமஹம் பதிர் ப்ருதிம பூதா
புநாது மாபு । யதுஷிஷமஹிமயம் யத வா துச்சரிதம் மப । ஸர்வம் புநந்து மாபுபு:
அஸநாஷ ப்ருதிமஹம் பதிர் ப்ருதிமஹம் ॥ (இது மாத்யபுந்நித மந்தரம்)

அமிஷ மாபயுஷ மயுபயுஷ மயுபுந்நித: । பாபுயோ ருஷதாம் । யதா பாபு அகாய் । மனஸ வாபா
ஹுதாம்பு । ப்ருதிவீ உதரேண ஸிஷா । அஹிதவஸுபு । யத் கிஷ துரிதே மபி । இமஹ்
மாபயுபுந்நித: । சபு யுதிபி ஸுமி ஸாஹ ।

அகதிர் ச மப மந்தர ச மந்தரபுதய ச மந்தரபுதேய: । பாபுபுயோ ருஷதாம் । யதா
பாபுமகாஸம், மகாஸ வாசு ஹுதாபயாம் । பத்யபுதேயா சிஷா । அஹுததவ
ஸுபுபு । யத் கிஷ துரிதம் மபி । இதமஹம் மாபுபுதேயாசுணா । ஸத்யே ஸுயோதிஷி
ஷு-ஹோபி ஸாஹ ॥ (இது ஸாபம் மந்தரம்)

ஹயு வரதா தேவ அஸர் பூசுமஹிம । பாபுயோ ருஷதாம் । அஹிதவஸுபு
அஹிதவஸுபு । யத் கிஷ துரிதம் மபி । இதமஹம் மாபுபுதேயாசுணா । ஸத்யே ஸுயோதிஷி
ஷு-ஹோபி ஸாஹ ॥ (இது ஸாபம் மந்தரம்)

ஆபுபு வரதா தேவ அஸர் ப்ருதிமஹம்பிதம் । பாபுயோ ருஷதாம் । யதா
பாபுமகாஸம், மகாஸ வாசு ஹுதாபயாம் । பத்யபுதேயா சிஷா । அஹுததவ
ஸுபுபு । யத் கிஷ துரிதம் மபி । இதமஹம் மாபுபுதேயாசுணா । ஸத்யே ஸுயோதிஷி
ஷு-ஹோபி ஸாஹ ॥ (இது ஸாபம் மந்தரம்)

(இது ஸாபம் மந்தரம்)

மித்ய சர்வபூதந்நித: । யதா பாபுயோ ருஷதாம் । யதா பாபுயோ ருஷதாம் । யதா
பாபுமகாஸம், மகாஸ வாசு ஹுதாபயாம் । பத்யபுதேயா சிஷா । அஹுததவ
ஸுபுபு । யத் கிஷ துரிதம் மபி । இதமஹம் மாபுபுதேயாசுணா । ஸத்யே ஸுயோதிஷி
ஷு-ஹோபி ஸாஹ ॥ (இது ஸாபம் மந்தரம்)

மித்ய சர்வபூதந்நித: । யதா பாபுயோ ருஷதாம் । யதா பாபுயோ ருஷதாம் । யதா
பாபுமகாஸம், மகாஸ வாசு ஹுதாபயாம் । பத்யபுதேயா சிஷா । அஹுததவ
ஸுபுபு । யத் கிஷ துரிதம் மபி । இதமஹம் மாபுபுதேயாசுணா । ஸத்யே ஸுயோதிஷி
ஷு-ஹோபி ஸாஹ ॥ (இது ஸாபம் மந்தரம்)

யா சபுயே ருஷதா ப்ருதிமஹம்பிதம் । பாபுயோ ருஷதாம் । யதா பாபுயோ ருஷதாம் । யதா
பாபுமகாஸம், மகாஸ வாசு ஹுதாபயாம் । பத்யபுதேயா சிஷா । அஹுததவ
ஸுபுபு । யத் கிஷ துரிதம் மபி । இதமஹம் மாபுபுதேயாசுணா । ஸத்யே ஸுயோதிஷி
ஷு-ஹோபி ஸாஹ ॥ (இது ஸாபம் மந்தரம்)

ஆ ஸத்யே ருஷதா ப்ருதிமஹம்பிதம் । பாபுயோ ருஷதாம் । யதா பாபுயோ ருஷதாம் । யதா
பாபுமகாஸம், மகாஸ வாசு ஹுதாபயாம் । பத்யபுதேயா சிஷா । அஹுததவ
ஸுபுபு । யத் கிஷ துரிதம் மபி । இதமஹம் மாபுபுதேயாசுணா । ஸத்யே ஸுயோதிஷி
ஷு-ஹோபி ஸாஹ ॥ (இது ஸாபம் மந்தரம்)

(இது மாத்யபுந்நித மந்தரம்)

परयेम शरदश्शतम् जीवेम शरदश्शतम् । नन्दाम शरदश्शतम् मोदाम शरदश्शतम् सवाम शरदश्शतम्
शृण्वाम शरदश्शतम् प्रभवाम शरदश्शतम् अजीवास्याम शरदश्शतम् ओक्व सूपे दशे । य
उदगात् महतोऽर्णात् विधाज्जानमभरेत्य मत्वापाम वृत्तो लेहितासम्पूर्णे विपश्चिन्मना पुनरातु ॥

பச்சோம சரதச் சதம் ஜீவேம சரதச் சதம் | நந்தாம் சரதச் சதம் மோதாம் சரதச் சதம்
பவாம் சரதச் சதம் ச்ருண்வாம் சரதச் சதம் ப்ரப்வாம் சரதச் சதம் அஜீதாம் ஸ்வாம்
சரதச் சதம் | ஸ்ரீயாக் ச ஸசிர்யம் தீருசே | ய உதகாத் மஹதோர்ணாவாத் விபாஜ்ஜாமாநம்
ஸிவாஸ்ய மத்பாத் ஜ மாத் வ்ருஷ்டோ லோஹிதாஸம் ஸசிர்யோ விபச்சிந் மநஸா புநரது ||

(இது ஸசிர்யபிரக்ஷண மந்திரம்)

इमं मे वरुण क्षुभीहव मघा च मृडय । त्वामवस्युराचके । तत् त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानं द्वादशांस्तौ
यजमानो हविर्भिः । अहेदमानो वरुणह रोष्युरुर्ध्वं मा न आगु प्रमोषीः । यद्विद्धि ते विशो
यथा प्र देव वरुण व्रतम्, मिनीममि दवि दवि । यत् किं चेद वरुण दैव्ये जनेऽभिद्रोह
मनुष्याश्चरामसि । अविती यत् तव वर्मा युयोधिं मा न क्षाम्मादेनसो देव रीरिषः । कित्वासो यत्
रिरिषु न वीचि यदा धा सत्यमुत यज्ञ विप्र । सर्वा ता विध्य शिथिरेव देव अथा ते स्याम
वरुण मियासः ॥

இமம் மே வருண க்ருதீ ஹவ மத்பா ச ம்ருடய | த்வாமவஸ்யுராசகே | தத் த்வா யாமி
ப்ரஹ்மணா வந்தமானம் ததரகாஸ்தேயஜ்ஜாமாநோ ஹவிர்பி: | அஹேதமானோ வ்ருணோஹ
போத்ப்ருசகம்ஸமா ச ஆப: ப்ரமோஷ: | யச் சித்தி தே விசோ யதா ப்ர தேவ வருண
வ்ரதம் | யிமேமமி த்யமித்யமி | யத் கிஞ் சேதம் வருண கைவ்யே ஜநே:அபித்ரோஹம்
மநுஷ்யாச் சராமசி | அவிதி யத் தவ தர்மா யுயோதிம் மா ந க்ஸாம்மாடேனஸோ
தேவ ரீரிஷ: | கித்வாஸோ யத் ரிசிபுச் ச தீயி யத்வா கர ஸத்யமுத யக் ச விதம் |
ஸர்வா தா தா வித்ய சிதிசேவ தேவ அதா தே ஸ்வராம வருண பரியாஸ: ||

(இது ஸ்வராம உபஸ்தாப மந்திரம்)

திருவாராதனா ப்ரயோக ஸங்க்ரஹம்

காலையில் ஸ்நானம் செய்திருந்தாலும் இதையிலே அசுத்தி ஏற்படக் கூடு
மானதால் மந்திர ஸ்நானம் செய்யக்கொள்வது. அந்த க்ரமம் யாதெனில்,

भुवि भूर्नि तथाऽऽकाशे सूर्याकाशे तथा भुवि । आकाशे भुवि भूर्नि स्यादपोहिष्ठिनि मन्त्रः ॥

"புவி ஸூர்நி ததாசாசே ஸூர்ந்யாசாசே ததா புவி |

ஆகாசே புவி ஸூர்நி ஸ்வாத் ஆபோஹிஸ்திநி மந்த்ரத: || "

*ஆபாஹிஷ்டாமயோ புவ." என்று முன்னம் குறிக்கப்பட்டுள்ள மந்திரத்தில் இன்பது
வாக்யங்களிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு வாக்யத்தினால் ஒவ்வொரு ஸ்தலத்தில் ப்ரோக்ஷணம்
செய்து கொள்வது. அந்த இடங்களை இந்த ச்ரீலாகத்தில் காண்க. புவி - கீழே,
ஸூர்நி-தலையிலே; ஆகாசே - மார்பிலே.

திருத்துழாய் சேகரிக்கும் மந்திரம்.

सुख्यसुख्यमाऽसि सदा त्वं केशवप्रिये । केशवयं त्वनामि त्वां वरदा भव शोभने ॥

"துவஸ்யஸுத்யமா:ஸி சதா த்வம் கேசவப்ரியே |
கேசவார்த்தம் துவாமி த்வாம் வரதா பவ சோபகே."

திருவாராதா க்ரமம்ஸதாசார்ய ஸந்திரானத்தில் உபதேசமுதமாகவே க்ரதரீக்க வேண்டும். திருவாராதனத்தில் அநுஸந்திக்க வேண்டியவைகளை மட்டும் இங்குக் குறிப்பிடுகிறோம். பகவதாராதனயில்லாமல் உண்பது கூடாததலால் ஏதோ ஸம்சேஷமாகத் திருவாராதனமென்று அனுஷ்டித்தால் போதுமென்று நினைப்பவர்களுக்குச் சுருக்கமான ப்ரயோகம காட்டுகிறது. ஸாளக்ராமங்கூட இல்லாதவர்கள் திவ்யதேசத் தெம்பெருமானுடைய (அல்லது) ஆழ்வாராசார்யானுடைய படத்தை யோ அபயலாஸ்தத்தையோ, அபயலாஸ்த சதநாக்காப் பையோ ஆசாரியன் திருவடி நிலையையோ வைத்துத் திருவாராதனம் ஸமர்ப்பிப்பது. முன்னம் தெண்டன் ஸமர்ப்பிக்கும் போது,

அபாபசஹ்மஜன பதிந் மீமஸாணிவிரே | அநி ர்ஷணமத் ஓரே க்யய கைவமாஸாகுரு ||

அபராத ஸஹஸ்ர பாஜநம் பதிநம் பீமவார்ணவேரதரே |

அகதிரம் சரணுகதம் ஹரே க்ருபயா கேவலமாத்மஸாத் குரு ||

ந பமநிஸிஸி ந வாமவேதி ந மகிமாஸ்வரணாராவேந் |

அகிஷ்ணோஸ்வயாதிர்ஷரண ஸ்பாடநுத் தாரண ப்ரபயே ||

க தர்மநிஷ்டோஸி க சாத்மவேதி க பக்திமாத் த்வச்சாரணரவிந்தே |

அவிஞ்சகோகத்யகதிச் சரணய த்வத்பரதமுவம் சரணம் ப்ரபத்யே ||

என்கிற சுலோகங்களை யதுஸந்திப்பது. (இவை ஆளவாதாஸ்தோத்ரத்தி லுள்ளவை.)

காயகனும் நீன்ற நந்தகோபனுடைய (திருப்பாவை. 16) என்கிற பாக ரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே திருவாஷ்டாக்கர மந்த்ரானுஸந்தானத்துடன் மூன்று நடவை கையைத் தட்டித் திருக்கரப்பு நீக்குவது.

கூர்வாந் திவ்யலோகாந் ததது மணிமயம் மண்டபம் ததர சேஷம்
தம்யித் தர்மாதிரீடம் ததுபரி கமலஞ் சாமரக்ரஹினீக் ச |

விஞ்ஞம் தேவீர் விபூஷயதகண முரகம் பாதுகே ஸவந்தேயம்
ஸேநேஷம் த்வாரபாலாக் குருதருககஞ்ச விஞ்ஞபக்தாந் ப்ரபத்யே ||

சய்யே பாடி் ப்ரஸாதி அநுரகிதரஃ த்ஷிண குஷயிவா ஞானுபாய சய்யேதரமிரமுகுந் நாகமோ நிபாய |

பதாஹுத்யேன ப்ரமதராமனே வாயந் ஶக்ருக் தேவோபாவிஜுஹி விராது மகவான் ஶம் வீகூஸநாய ||

ஸவ்யம் பாதம் ப்ரஸாஸ்ய ச்சிததுசிதஹரம் தஸிணயம் குஞ்சவித்வா

ஜாதூர்யாதாய ஸவ்யேதர மிதரபுஜம் கரகபோகே நிதாய |

பச்சாத் பாதஹ-தவரீயக ப்ரதிபடமகே தாரயம் சங்கரக்ரே

தேவீபூஷாதி ஜாஷ்டேச விதரது பகவாத் சம் வையுண்டகாத: ||

என்கிற இரண்டு சுலோகங்களையும் சொல்லுவது. ஸவாசார்யனே திருவாராதனம் ஸமர்ப்பிப்பதாக பாவிப்பது. பெருமானுக்கு வலது பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு, பாததிரங்களை சோதித்துவைத்து தூபதிப துலாரி புஷ்ப சந்தனாதி உபகரணங்களையும் ஶதிதப்படுத்தி வைப்பது. அரக்கம் பாத்யம் ஆசமனம் ஸநாசீயம் சுத்தோதகம்

இவற்றுக்கான ஐந்து வட்டில்லையும் படிக்கம் கிண்டி களையும் உசித ஸ்தானங்களிலே வைத்து முதலில் திருவால வட்டம் ஸமர்ப்பித்தது. நேற்று ஸமர்ப்பித்திருந்த துலஸி புஷ்பாதிக்காக் களைத்து, வட்டில்களைப் பூரித்து, பரிமாணப் பொருள்களைச் சேர்த்து தவயத்தில் உத்தர வாக்பத்தாலே (ஹீமதே நாராயணாய நம: என்று சொல்லி) அபிமந்தரிக்க வேணும்.

இங்கே பூதகதாதித்ரமமொன்றுண்டு. அதன் கருத்து யாதெனில், “மண்ணுய் றீரெரிகால மஞ்சலாவு மாகாசமுமாம் புண்ணுராக்கை” என்னப்பட்ட பாஞ்சபெனதிகமண சரீரம கழித்து பகவதாராதன யோக்யமான திவ்யதேஹம்தோன்றினதாக தியானித்தல்; அப்படி தியானிப்பது.

மந்த்ராஸனம் ஸ்நானஸனம், அலங்காராஸனம், புகர்மந்த்ராஸனம், போஜ்யாஸனம், பரீயங்காஸனம் என்று ஆஸனங்கள் ஆறு. பகவானை ஆமந்த்ரணம் செய்வது [அதாவது] திருவாராதனம் கண்டருள இங்கே ஸந்திதானம் செய்தருள வேணுமென்று அழைப்பது. முதலாஸனம். பகவானுக்குத் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பிப்பது ஸ்நானஸனம். இப்போது புருஷஸுத்தத்தில சில வாக்யங்களை ஒதி,

வெண்ணெய் வரைந்த குணங்கும் வினையாடு புருதியுங் கொண்டு
திண்ணை விவ்வித வுள்ளைத் தேய்த்துக்கிடக்க நானொட்டேன்
வண்ணெய் புளிப்பறங் கொண்டு இங்கித்தனை போதுமிருந்தேன்
நண்ணலரிய பிரானே நானா நிரடவாராய்.

என்றித பாசுரத்தைய நுஸந்திப்பது. பிறகு அலங்காராஸனத்தில் புஷ்ப சந்தானிகள் ஸமர்ப்பிப்பது. அப்போது,

பூசஞ்சரத் தென்னொஞ்சமே புனைவுக்கண்ணி யெனதுடைய
வாசகஞ் செய்மகாலயே வரன்பட்டாடையுமாதே
தேசமான வணிகலனும் எங்கைகடப்புச் செய்கையே
நான் ஞாலமுண்டுமிற்றத் தந்தை யேகமூர்த்திக்கே.

என்றித பாசுரத்தைய நுஸந்திப்பது பிறகு காங்காவதாஸனத்தில் வேதவிண்ணப்பம்.

ஹி: ओम् अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवं कृत्विणम् । होतारं रजसूयमा॑ । हरि: ओम् ।

ஹரி: ஒம் அக்விநீனே புரோஹிதம் யஜ்ஞச்ய தேவம் க்ருத்விணம் । ஹோதாஹ் ரதஸூயமா । ஹரி: ஒம் ॥

ஹி: ओम् ह्ये त्वोँ त्वा वायवस्सोपायवस्व देवो वसुसेविता प्रार्षवतु श्रेष्ठमाय कर्त॑ ॥ हरि: ओम् ॥

ஹரி: ஒம். இஹே த்வோஹீதே த்வா வாயவஸ் ஸ்தோபாவவஸ் ஸ்த தேவோ வஸ் ஸவிதா ப்ராஃப்பயது ச்ரேஷ்டதமாய கர்மணே ॥

ஹி: ओम् अग्ना अयाहि वीनये गुणानो हव्यदातये । नि होता ससि वहि॑ ॥ हरि: ओम् ।

ஹரி: ஒம். அக்ன ஆயாஹி வீதயே க்ருணானா ஹவ்யதாதயே । நி ஹோதா ஸதஸி பர்ஹிஹி. ஹரி: ஒம் ॥

ஹி: ओम् । शं नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीनये । शं यो रभिसवन्तु नः ॥ हरी: ओम् ।

ஹரி: ஒம் । சம் நோ தேவீரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து பீதயே । சம் யோ ரபிஸ்வந்து ந: ॥ ஹரி: ஒம் ॥

கதாபுநச் சங்கரதாய்க் கல்பக நவஜாவிந்தாய்நாச வஜ்ஜலாஞ்சநம் |
ந்நிவிசாம நவச்சரணமபுஜந்வயம் மதீயமூர்த்தநதலவசரிஷயதி |

विज्ञापने यदिदमय तु मामकीनमङ्गीकुरुष्व यतिराज द्याम्बुराशे
अज्ञोऽयमामगुणलेशविविजितश्च तस्मादनन्वशणो भवतीति मया ।।

விஜ்ஞாபநம் யதிதமத்ய து மரமகீநம் அங்கீகருஷ்வ யதிராஜ தயாம்புராசே |
அஜ்ஞோய மாந்முணலேசவிவ்ஜிதச்ச தஸ்யமாதநதயசரணோ பவதீதி மத்வா |
ஓம் கேசவாய நம: என்று தொடங்கி ஸமஸ்த பரிவராஸம் மத ய ந்மீத காராயணய
நம: என்றனவும் சொல்லித் திருத்துழாய் தள வகரினில் அர்ச்சனை செய்வது. ஓம்பவோ
ராஸனத் திற்கும் அர்க்க்ய பாத்யாசமரீயங்களும திருவொற்று வாயடையும் தூப
நீபங்களும் ஸமர்ப்பிப்பது.

இதற்குமேல் போஜ்யாஸனம், ஸ்தலகத்தி செய்து மணியிலே பரஸாதம்
மூதலாகத் தயிரமுதனவாக ஸர்வத்யங்களைல்லாவற்றையும் ஸமாப்பித்து, திருத்து
ழாயோடு கூடின தீர்த்தத்தினில் உத்தரவாக்யத்தைச் சொல்லிப் ப்ரோசித்து,
கண்களை மூடிக்கொண்டு.

நாறுநதம் பெரழிலமாரிருஞ் சோலைதம்பிக்கு நான்
நாறுதடையில் வெண்ணெய வாய்நேர்த்து பாரிவைத்தேன்
நாறுதடா நிறைந்த அக்காரவடிவில் சொன்னான்
நறுநிருவுடையான் இன்றுவந்திவை கொன்னுங் கொலேர.

என்கிற பாசரத்தை யதுஸந்தித்து,

“அடியேன் மேயியமர்சின்ற வமுதே! ஆராவமுதே! அமுது செய்தருள
வேணும்” என்று நா லுதடவை சொல்லிக்கொண்டே அமுது செய்யப்பண்ணுவது.
பிறகு அடைக்காய் கண்டருளப் பண்ணுவது. பிறகு பரியங்காஸனம் [அதாவது
சயநாஸனம்] ஸமர்ப்பிப்பது.

पद्मपाषाणपर्यङ्कः रमाहस्योपधानके । सुखं शेषं मजादीश सर्वं जगुत जगुत ॥

பத்தகாதிச பர்யங்கே ரமாஹஸதோபதரநகே |
ஸுகம் சேஷவ கஜாதீச ஸர்வா ஜாகர்த்த ஜாகர்த்த ||

என்கிற ச்லோகத்தையும் உறகலுறகலுறகல் ஒண்சுடராயியே சங்கே! அறவெறிநாத்த
கலாளே! அழகிய சார்ங்கமே தன்னிடே! இரவுபடாமலி நூதாணமருலோகபாலோகான!
பறவை யஸரயாஷுறகல் பள்ளியறை குறிகொணயின்ன என்கிற பாசரத்தையும்
அநுஸந்திப்பது

இடையில் திருப்பல்லாண்டு திருப்பள்ளியெழுச்சி திருப்பாவைகளை ஸங்க்ரஹ
மாகவாவது வேளித்திருத்து முடியில் சாத்துமுறை செய்வது. கர்ப்பூரலத்தி
ஸமர்ப்பித்து

वष्मीचरणलक्षाङ्ग सादि श्रीवासवधसे । क्षेमकृपाय सर्वेषां श्रीरक्षेशाय मङ्गलम् ॥

வஷ்மீசரணலக்ஷாங்கஸாஷி ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸே |
கேமங்கராய ஸர்வேஷுவம் ஸ்ரீரக்ஷேசாய மங்கலம் ||

धियः कान्ताय कल्याणनिवेशे निवेश्यिनाम् । श्रीवङ्कटनिवासाय श्रीनिवासाय मङ्गलम् ॥

சீய: காந்தாய கல்யாணநிதயே நிதயேர்த்திநாம |
ப்ரூவெங்கடதிவாஸாய ஸ்ரீதிவாஸாய மங்கலம் ||

ஹ்ரு ஶ்ரீஹ்ருக்ஸ்ரீவாஸநாவஸினோஸே । ஶ்ரீஹ்ருக்ஸ்ரீவாஸநாவஸினோஸே ॥

அஹ்ரு ஶ்ரீஹ்ருக்ஸ்ரீவாஸநாவஸினோஸே ।

ஸ்ரீஹ்ருக்ஸ்ரீவாஸநாவஸினோஸே ॥

ஶ்ரீஹ்ருக்ஸ்ரீவாஸநாவஸினோஸே ॥ ஶ்ரீஹ்ருக்ஸ்ரீவாஸநாவஸினோஸே ॥

மஹ்ருக்ஸ்ரீவாஸநாவஸினோஸே ॥

ஶ்ரீஹ்ருக்ஸ்ரீவாஸநாவஸினோஸே ॥

*சிற்றஞ்சிறுகாவே வந்துண்டைச் செலித்து *வங்கக்கடல் கடைந்த மாதவனைக்
கேசவனை* என்றிரண்டு பாசரங்களால் திருப்பாவை சாதுதுழை செய்து, *பல்
லாண்டு பல்லாண்டென்று தொடங்கி *அடியார்கன்வாழ அரங்ககர்வாழச் சடகோ
பன் தண்டமிழ் நூல்வாழக் கடல்சூழந்த மன்னுலகம்வாழ மனவானமா முளியே
இன்னமொரு நூற்றாண்டுகும்* என்று தலைக்கட்டி.

ஸோஹ் தே தேவதேவோ தர்ச்சநாதேன ஸதுதென நச ।

ஸசமர்த்தயவாத் க்ருபாமாத்ர மதோவ்குத்தி பரஸீத மே ॥

ஓபவாரபதேசேன க்ருபாமாத்ர மதோவ்குத்தி பரஸீத மே ॥

ஓபவாரபதேசேன க்ருபாமாத்ர மதோவ்குத்தி பரஸீத மே ॥

ஓபவாரபதேசேன க்ருபாமாத்ர மதோவ்குத்தி பரஸீத மே ॥

என்று சொல்லித் தண்டன் ஸமர்த்தித்துத் திருகாப்பு சேர்த்துவிட்டு, அதிதிகளு
டனே ப்ரஸாதவஸிகாசம் செய்வது. அப்போது ஶ்ரீவரவாழ் திருசர்யா நுஜன்
எனப் ப்ரபந்தம். இரவில் படுததுக்கொள்ளும்போது,

அனத்தன்பாலும் கருடன்பாலும் ஐதுதெய்தாக வைத்துடன்
மனத்தனுள்ளே வத்துவைவி வரமுச்செய்தா யெய்தோன் !
நினைத்தெனுள்ளே நின்றுதெக்குக் கண்கள் அகம்பொழுது
நினைத்திருத்தே கிரமம் தீர்த்தென் தேயி தெடியவனே.

பனிச்சடலில் பன்னிகோனைப் பழகவிட்டு ஒடிவந்தென்
மனக்கடலில் வரமுயல் மாயமணை நம்பி !
தனிச்சடலே தனிச்சடலே தனியுலகே யென்றென்று
உனக்கிடமாரிக்குக் கண்ணுயுள்க்கரித் தரக்கிணையே ॥

ஓபவாரபதேசேன க்ருபாமாத்ர மதோவ்குத்தி பரஸீத மே ॥

ஓபவாரபதேசேன க்ருபாமாத்ர மதோவ்குத்தி பரஸீத மே ॥

என்று அநுஸந்தித்து ஶ்ரீவைதணட கத்யந்தைச் சித்தனை செயது கொண்டே
கண் வளர்வது.

நித்யா நுஷ்டான பத்ததி முறறிற்று.

அநுபந்தம்.

யஜுநோபவீதம் தரித்துக்கொள்ளும் க்ரமம்

ஆசமம் செயது பவித்ரபாணியாய் ப்ராணாயாமம் செயது

ஶுக்லாவதர் விஷ் ஶிவோ வஸுதேவ ! ப்ரமதவன் ஶ்யோமவ்விவோதானயே ॥

சகலரம்பாதம் விஷ்ணும சசிவரணம் சூரப்பூஜம் |
பாஸந்தவதம் தயாயேத் ஸர்வவித்தோபகாரதயே ||

यस्य द्विदवक्त्राया पारिषदाः परस्मिन् । निम्न निम्नानि सन्त विध्वसेन् तमाश्रये ॥

பஸ்ய த்வீரதவக்த்ராதயா; பாரிஷத்தயா; பாச்சதம் |
வித்தம் தித்தந்தி ஸதம் விஷ்வசஸேதம் தமாச்சயே ||

ओं श्री गोविन्द गोविन्द गोविन्द । अयस्य भगवतो महापुरुषस्य श्री विष्णोराज्ञया प्रवर्मानस्य आचम्यश्रुणः
द्वितीयपराशरे श्री श्वेतवराहकल्पे वैश्वनरमन्त्रान्तरे कण्डियुगे प्रथमपादे जम्बूद्वीपे भारतवर्षे भरतखण्डे
शकान्दे मेरोर्दक्षिणे पार्श्वे अस्मिन्वर्तमाने व्यावहारिके प्रभव विषष्टि संवत्सरमध्ये. नामसंवत्सरे
...अयने..... ..शुनौ..... ..मासे..... ..पक्षे.....शुभतिथौ,वासरे.....नक्षत्रे
शुभयोग शुभकरण एवंगुणविशेषण विशिष्टाया अस्या शुभसिथौ श्री भगवदाज्ञया भगवत्कैर्ह्यरूप
श्रोतस्मान्नित्यकर्माशुभानुयोग्यतासिध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणं करिये ।

ஓம் ஸ்ரீகோவிந்தகோவிந்த கோவிந்த | அஸ்யஸ்ரீ பகவதோ மஹாபுருஷஸ்ய |
ஸ்ரீவிஷ்ணோரஹ்நயா ப்ரவர்த்தமாதய | ஆத்யப்ராஹ்மணா தவிதீயபார்த்ததே
ஸ்ரீச்வேதவராஹகல்பே | வைவஸுவதம்தவந்தரே கலியுகே பாதமபாதேஜம்
பூத்வீபே பாதவர்த்தே பாதகண்டே சகாப்தே | மேரோர்தக்ஷிணோபாச்சயே
அஸமிந்த்வர்த்தமாதே வ்யாவஹரிகே | ப்ரபவாதி ஷடபடிஸம்வத்ஸரமத்யே...
...நாமஸம்வத்ஸரே அயநே | குதௌ மாஸேபக்ஷே...கபதிதௌ ...வாஸரே
நக்ஷத்ரே கபயோகசபகரண ஏவங்குண விசேஷ(ண) விசிஷ்டாயாம அஸ்யாம்
கபதிதௌ ஸ்ரீபகவதாஹ்நயா பகவத்கைங்கர்யரூபம் ச்ஞௌதஸமாச்சந்த தித்ய
கர்மா நுஷ்டாரத யோக்யதா வித்தயர்த்தம் யஜ்ஞோபவீததாரணம் கரிஷ்யே |
(என்று ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு)

यज्ञोपवीत धारणमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषिः त्रिष्टुप् छन्दः वेदाङ्गयो देवता । यज्ञोपवीत धारणे विनियोगः ।
यज्ञोपवीतं परमं पवित्रम् । प्रजापते र्यसहजं पुरस्तात् । आशुभ्यमग्रं प्रतिमुखं शुभं यज्ञोपवीते नमस्तु तेज ।
यज्ञोपवीततारण्यमन्त्राय प्राणमा रुषिः त्रिष्टुप् छन्दः । वेदतारण्यं तारयोर
देवतार । यज्ञोपवीत तारणे विधीयते । यज्ञोपवीतं परमं पवित्रम् ।
प्राणपतेर् यत् साहज्यं प्रास्तात् । आविष्कृत्यमन्त्राय प्रातिमुखं सपरं यज्ञोपवी
तं परममस्तु तेजः । என்று சொல்லி யஜ்ஞோபவீதத்தையணிவது.

முன்னிருந்த யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கொண்டு,
आवाहिता नवन्तुदेवताः मन्त्रिययदेवताः ययासुत्रं ययास्थानं प्रतिष्ठापयामि ।
ஆவாஹிதா: நவந்ததுதேவதா: சாந்திரயதேவதா: யதாஸுத்ரம் யதாஸ்தானம் ப்ர
திஷ்டாயாமி | என்று சொல்லித்தீர்த்தம் சேர்த்து விட்டுவிடுவது.
காண்டர்ஷிதர்ப்பண மந்திரம் (உபாகர்மத்திற்கு)
प्रजापति काण्डऋषिं तर्पयामि, सोम काण्डऋषिं तर्पयामि । अग्नि काण्डऋषिं तर्पयामि । विश्वान् देवान्
काण्डऋषीन् तर्पयामि । साँहिती देवता उपनिषद स्तर्पयामि । याज्ञिकी देवता उपनिषद स्तर्पयामि ।
वाङ्मणीदेवता उपनिषद स्तर्पयामि । ब्रह्माणैः स्यम्भुषं तर्पयामि । सदसस्पति तर्पयामि ।

பரஜாபதிம் காண்டருஷிம் தர்ப்பயாமி | ஸோமம் காண்டருஷிம் தர்ப்பயாமி | அக்திம்
காண்டருஷிம் தர்ப்பயாமி | விச்வாத் தேவாத் காண்டருஷிம் தர்ப்பயாமி |
ஸாமஹிதீர் தேவதா உபநிஷதஸு தர்ப்பயாமி | யாஜ்ஞிகீர் தேவதா உப
நிஷதஸு தர்ப்பயாமி | வாருணீர் தேவதா உபநிஷதஸு தர்ப்பயாமி | ப்ரஹ்
மணஸம் ஸ்வயம்புவம் தர்ப்பயாமி ஸதஸஸ் பதிம் தர்ப்பயாமி | ... *

அமரவாஸ்யாதிதர்ப்பண மந்த்ரங்கள்.

(பித்ருபிதாமஹுப்ரிதாமஹுர்களின் ஆவாஹன மந்த்ரம்.)

आयात पितर सोम्या गम्भीरैः पथिभि र्व्यैः प्रजामस्य ददन् नो रथि च दीर्घायुं च शतशरदं च ।

ஆயாத பிதரஸு ஸோமயாகம்பீரைய; பதிபி பூர்வைய; பரஜாமஸம்மபயம்
தததோரயிஞ்ச தீர்க்காயுத்வஞ்ச சதசாசதஞ்ச |

(ஆஸநஸமர்ப்பணமந்த்ரம்)

सकृदाच्छिन्नं वहिर्हृणा मृदु स्योनं पितृम्यस्वयं ब्राम्यहम् । अस्मिन् स्सीदन्तु मे पितर सोम्याः पितामहाः
प्रपितामहाश्चासुगैरसह ।

ஸக்ருதாச்சிந்தம் பர்ஹிநாண ம்ருது ஸ்யோநம் பித்ருப்யஸ் தவா ப்ராம்யஹம் |
அஸமித்தஸீதந்து மே பிதரஸு ஸோமயா; பிதாமஹா; பரபிதா மஹாச்சாதுகைஸு
ஸஹ |

(பித்ருதர்ப்பணமந்த்ரங்கள்மூன்று.)

१. उवीरता नवरं उत्प्रास उन्मथ्यमा; पितर सोम्याम् । अयं य ईयुः अयुका कनशा स्ते नोऽवन्तु पितरो
हवेयु ।

1. உதீரதா மவர உத்ப்ராஸ உந்மதயமா; பிதரஸ் ஸஸோம்; ஈஸ; அஸம் ய
அயுவகா குதஜ்ஞாஸ் தே தோவந்து பிதரோ ஹவேயு |

२. अक्षिरसो नः पितरो नवाद्या अयर्वाणो भूगव सोम्यसः , तेय वयं ह्यमौ यज्ञियानां अपि भद्रे सौमनसे
स्याम ।

2. அக்சிரஸோ ந பிதரோ நவக்வா அதர்வாஜே ப்ருவயஸ் ஸோமயாஸ; |
தேஷாம் வயம் ஸம்மதௌ யஜ்ஞிபாதாஸ அபி பத்ரே ஸௌமதஸோஸ
யாம |

३. आयन्तु नः पितरो मनोजवमोऽग्निष्वात्ताः पथिभि र्वैवयानैः । अस्मिन् यज्ञे स्वधया भदन्तु अविश्वन्तु ते
अकन्वस्मान् ।

3. ஆயந்து ந பிதரோ மனோஜவஸோக்திஷ்வாத் தா; பதிபிர் தேவயானதா; |
அஸமித் யஜ்ஞே ஸவதயா மதந்து அதிப்ருவந்து தே அவதத்வஸமாத் |

(பிதாமஹுதர்ப்பண மந்த்ரங்கள் மூன்று.)

१. ऊजै वहन्तीरमृत घृतं पयः कीलां परिहृण स्वधास्य तर्पयत मे पितॄन् ॥

2. पितृम्य स्वधाविम्य स्वधा नमः । पितामहेव्यस्वधाविम्यस्वधा नमः । प्रपितामहेव्य स्वधाविम्य
स्वधा नमः । अश्वन् पितरः ।

३. ये चेह पितरो ये च नेह मांश्च विष्णु यो ऽव न प्र विष्णु । अग्ने तान् वेण्य यदि ते जातवेद स्यात्
 प्रप्तै स्वधया मदन्तु ।

1. ஊர்ஜம் வறத்தீரம்புகுதம் க்குதம் பய: கீலாவம் பரிங்குதம் ஸ்வதாஸ்த தர்ப்பயத
 மே பித்குத்.
2. பித்குப்பயஸ் ஸ்வதாவிப்பயஸ் ஸ்வதா தம: பிதாமதேஹப்பயஸ் ஸ்வதாவிப்பயஸ்
 ஸ்வதா தம: | ப்ரபிதாமதேஹப்பயஸ் ஸ்வதாவிப்பயஸ் ஸ்வதா தம: | அக்ஷத்
 பிதா:
3. யே சேஹ பிதரோ யே ச தேஹ யாக்ம்ச்ச வித்ம யாக்ம் உ ச ந ப்ர வித்ம | அக்தே
 நாந் வேத்த யதி தே ஜாதவேதஸ் தயா ப்ரத்தம் ஸ்வதயா மதந்து |

(ப்ரபிதாமஹதர்ப்பண மந்த்ரங்கள் மூன்று.)

१. मधु वाता ऋतापते मधु क्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्न स्सन्त्वोषधीः ।
२. मधु नक्तमुतोषसि - मधुसत्यापिर्वै रजः । मधु यौरस्तु नः पिता ।
३. मधुमान् नो वनस्पति मधुमां अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गन्धि भवन्तु नः ।

1. மது வாதா ஋தாயதே மது க்ஷரந்தி சிந்தவ: | மாத்வீர் தஸ் ஸாத்த்வோஷதீ: |
2. மது நக்த முதோஷசி-மதுமத் பார்த்திவம் ரஜ:; மது த்வெனாஸ்து ந: பிதா |
3. மதுமாந் நோ வதஸ்பதிர் மதுமாந் அஸ்து ஸூர்ய: | மாத்வீர்ஊவோ பவந்து ந: |

மாதாமஹ வர்க்கத்திற்கும் இலையே மந்த்ரங்கள், மாத்ரு பிதாமஹி ப்ரபிதா
 மஹி மாதாமஹயாதிகளின் தர்ப்பணத்திற்கு மந்த்ரமில்லை தூக்ஷணீம் தர்ப்பிப்பது.
 உட்கார்ந்துகொண்டே இடமுழங்காவிட்டுத் தர்ப்பணம் செய்து விட்டு எழுந்து நின்று,

ओं नमो वःपितरो रसाय नमो वः पितरः शुष्माय नमो वः पितरो जीवाय नमो वः पितर स्सधायै नमो
 वः पितरो मन्थवे नमो वः पितरो घोराय पितरो नमो वो य एतस्मिन् लोके स्य युष्मां स्तोऽनु
 येऽस्मिन् लोके मा तेऽनु य एतस्मिन् लोके स्य यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त येऽस्मिन् लोकेऽहं
 तेषां वसिष्ठो भूयासम् ।

ஓம் நமோ வ: பிதரோ ரஸாய நமோ வ: பிதாச் சுஷ்மாய நமோ வ: பிதரோ ஜீவாய
 நமோ வ: பிதாஸ் ஸ்வதாயை நமோ வ: பிதரோ மந்யவே நமோ வ: பிதரோ
 கோராய பிதரோ நமோ வோ ய ஏதஸ்யித் லோகே ஸ்த யுஷ்மாக்கம்ஸ்தேநு யேஸ்
 மித் லோகே மாம்தேநு ய ஏதஸ்யித் லோகே ஸ்த யூயம் தேஷாம் வஸிஷ்டா
 பூயாஸ்த யேஸ்யித் லோகே ஹம் தேஷாம் வஸிஷ்டோ பூயாஸம் |

आवाहितान् विद्वन् यथासुखं यथास्वानं प्रतिष्ठापयामि ॥ येषां न पिता न भ्राता न वन्धुर्नान्यगोत्रिणः ।
 ते वृत्तिमखिला यावत् मया स्रजैः कुरीस्तिष्ठे: ॥

ஆவாஹிதாந் பித்குத் யதாஸுகம் யதாஸ்தாதம் ப்ரதிஷ்டாபயாமி || யேஷாம் ந பிதா
 ந ப்ராதாநயத்துர் நாந்யகோத்ரிண: | தே த்குப்திமகிரா யாந்து மயா
 த்யக்தை: குரூஸ்திஸ்தை: ||

வேத விண்ணப்பம்

(திருவத்யயநாதிகளில் தொடக்கத்தில் வேதாசம்பழம்
சாத்துமுறையில் வேதசார்தியும்)

(ऋग्वेदः) हरिः ७५ अग्निभाते पुरोहितं यज्ञस्य देवं ऋग्विजम् । होतारं रजधातमम् ।

(यजुर्वेदः) इवे त्वेजं त्वा वायवस्त्रोपायवस्त्र देवो वस्त्रविता प्रार्पयतु श्रेष्ठतन्वाय कर्मण आ व्यावध्वमग्निषा देवभागमूर्जखतीः पयखतीः प्रजावतीरनमीवा अवस्मा वा वः स्तेन ईशत माऽधर्शसो रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्तु ध्रुवा अस्मिन् गोपतौ स्यात बह्वीर्यजमानस्य पशुन्पाहि ॥

(सामवेदः) अग्न आयाहि वीतये गूणानो हव्यदातये । नि होता तप्ति वहिषि ॥

(अथर्वणवेदः) शं नो देवीरमिष्टय आपो भवन्तु पीतये । शं यो रभिस्रवन्तु नः ॥

(उपनिषत्) ओमित्यग्रे व्याहरेत् । नम इति पश्चात् । नारायणाचेत्युपरिष्ठात् । ओमित्येकाक्षरम् । नम इति द्वे अक्षरे । नारायणायेति पश्चादक्षराणि । एतद्वै नारायणस्याष्टाक्षरं पदम् । यो ह वै नारायण-
स्याष्टाक्षरं पदमप्येति । अनपञ्चमं स्वरंमापुरेति । विन्दते प्राजापत्यं रायस्पोषं गौपत्यम् । ततो-
ऽमृतत्वमश्नुते ततोऽमृतत्वमश्नुत इति । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥ (अथ आपस्तम्बसूत्रम्) अथ
कर्माभ्यान्चाराध्यानि गृह्यन्त उदगमनं पूर्वपश्चादः । पुण्याहेषु कार्याणि यज्ञोपवीतिना प्रदक्षिणम् ।

(श्रीरामायणम्) तपस्त्राध्यायनिरतं तपस्वी वाग्बिदां वरम् । नारदं परिपश्यन् वाल्मीकिर्मुनिपूजकम् ॥

(श्री बिष्णुपुराणम्) पराशरं मुनिवरं कृतपौर्वाहिकक्रियम् । मैत्रेयः परिपप्रच्छ प्रणिपत्वाभिवाद्य च ॥

(भगवद्गीता) धर्मक्षेत्रे कुरुक्षेत्रे समवेता युयुत्सवः । मामकाः पाण्डवाश्चैव किमकुर्वत संजय ॥

(स्तोत्ररत्नम्) नमोऽविन्द्यादमुताकृष्टं ज्ञानपैराग्यराशये । नाथाय मुनयेऽगाधभगवन्नाकिसिन्धवे ॥

(श्रीभाष्यम्) अखिलभुवनजन्मस्थेमभङ्गादिलीले विनतविविधभूतव्रातरक्षैकदीक्षे ।

श्रुतिशिरसि विदाते ब्रह्मणि श्रीनिवासे भवतु मम परस्मिन्नेमुषी भक्तिरूपा ॥

पाराशर्यवचस्सुधामुपनिषद्दुग्धान्धिमध्योदधृतां संसाराग्निदीपनव्यपगतप्राणहृतसञ्जीवनीम् ।

पूर्वाचार्यसुरक्षितां बह्वमतिव्याघातदूरस्थितामानीतां तु निजाक्षरैस्तुभनसो भौमाः पिबन्त्वन्बह्वम् ॥

भगवद्बोधायनकृता विन्तीणा ममसूत्रवृत्ति पूर्वाचार्यास्तद्विधियुः; तन्मतानुसारेण सूत्राक्षराणि व्याख्यास्यन्ते—

—* अथातो प्रमाजिज्ञासा २. *—

अत्रायमप्यशब्द आनन्तर्ये भवति । अतश्शब्दो वृत्तस्य हेतुभावे । अभीतसाङ्गसशिरस्कवेदस्यावि-
गताल्पास्थिरफलकैर्बलकर्मज्ञानतया संजातमोक्षामिच्छापत्यनन्तस्थिरफलब्रह्मजिज्ञासा ह्यनन्तरभाविनी ॥ ब्रह्मणो
जिज्ञासा ब्रह्मजिज्ञासा । ब्रह्मण इति कर्मणि षष्ठी, * कर्तृकर्मणोः कृति * इति विशेषविधानात् । यद्यपि
सर्वनपसामान्यपरिमिद्वेऽपि जिज्ञासायाः कर्मापेक्षत्वेन कर्मार्थत्वसिद्धिः ; तथाऽप्याक्षेपतः प्रातःप्राश्विनामिकस्यैव
प्राहृत्यात् कर्मणि षष्ठी गृह्यते । न च * प्रतिपदविधाना षष्ठी न समस्यते * इति कर्मणि षष्ठ्यास्मान्ननिवे-
धशङ्कनीयः ; * कृत्योगा च षष्ठी समस्यते * इति प्रतिप्रसन्नसद्भावात् । ब्रह्मशब्देन च स्वभावतो निरस्त-
निश्चिद्वेधोऽनभवितातिशयासङ्ख्येयकल्पाण्यगणगणः प्रकृत्येवमेऽभिधीयते । सर्वत्र बृहत्स्वगुणयोगेन हि ब्रह्मशब्दः ।

बृहत्त्वं च स्वरूपेण गुणैश्च यत्रानवधिकातिशयं सोऽस्य मुख्योऽर्थः; स च सर्वेश्वर एव । अतो ब्रह्मशब्दस्तत्रैव मुख्यवृत्तः । तस्मादन्यत्र तद्गुणलेशयोगादौपचारिकः, अनेकार्थकल्पनाऽयोगात्, भगवच्छब्दवत् । तापत्र-
यातुरैरभूतत्वाय स एव जिज्ञास्यः । अतस्त्वैश्वर एव जिज्ञासाकर्मभूतं ब्रह्म । ज्ञातुमिच्छा जिज्ञासा । इच्छायां
इष्ट्यमाणप्रधानत्वदिष्ट्यमाणं ज्ञानमिह विधीयते । मीमांसापूर्वमागज्ञातव्य कर्मणोऽन्वयास्मिन्कल्पवादुपरितनभावा-
सेपस्य ब्रह्मज्ञानस्यानन्ताक्षय्यफलत्वाच्च पूर्ववृत्तात्कर्मज्ञानादनन्तरं तत् एव हेतोर्वैक ज्ञातव्यमित्युक्तं भवति ॥

(वरदराजस्तवः) श्रीनिधि निधिमपारमर्थिनामर्थितार्थपरिदान दीक्षितम् ।

सर्वभूतसुहृदं दयानिधिं देवराजमधिराजमाश्रये ॥

(पतिराज विंशतिः) श्रीमाधवाग्निजलजह्वय निजसेवा प्रेमाविशयशयपराङ्मुखापादभक्तम् ।

कामादि दोषहरत्वाभ्युपदाश्रितानां रामानुजं यतिपतिं प्रणमामि भूर्मा ॥

इति प्रारम्भ पद्धतिः ॥ इत उपरि द्वाविडवेददिव्यप्रबन्ध सेवा । अथ उपसंहार (शान्ति) पद्धतिः ॥

हरिःॐ समुद्र उदरमन्तरिक्षं पायुर्बावावृषिनी आण्डौ प्रावा शेपः सोमो रेतो यज्जन्मस्यते तद्विपोतते
यदिभूतते तस्मानयति यन्मेहति तद्वर्षति वागेवास्य वागहर्वा अश्वस्य जाययानस्य महिमा पुरताजायते रात्रिरेनं
महिमा पश्चादनु जायत एतौ वै महिमानाश्चममितः सं वभूवतुर्हयो देवानवहदर्वाऽसुरान् वाजी गन्धर्वानस्यो
मनुष्यान्समुद्रो वा अश्वस्य योनि स्समुद्रो बन्धुः ॥

यदर्शपूर्णमासी यजते । अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति । एतदनुकृति इह स्म वै पुरा । अश्वस्य
मेध्यस्य पदेपदे जुहति । यो वा अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनं वेद । अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति ।
असौ वा आदित्योऽस्यः । स ब्राह्मनीयमाणञ्छति । तद्विर्कते । यद्विहोत्रे जुहोति । अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तने-
विवर्तने जुहोति । एतदनुकृति इह स्म वै पुरा । अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहति ॥

यदेकादशेऽह्नाप्रवृष्यते । इन्द्रो भूत्वा त्रिष्टुभमेति । यद्द्वादशेऽह्नाप्रवृष्यते । सोमो भूत्वा सुत्वामेति ।
यत्पुस्तादुपसदां प्रवृष्यते । तस्मादितः पराङ्मन्त्रोक्ता स्तपेति । यदुपरिष्ठादुपसदां प्रवृष्यते । तस्मादमुनो-
र्वाङ्मिमांशोक्ता स्तपेति । य एवं वेद । ऐव तपति ॥

तस्यैवात्मा पदविंशं विदित्वा । न कर्मणा लिप्यते पापकेन । पञ्च पञ्चाशतश्चिब्रुतसंक्मराः । पञ्च
पञ्चाशतः पञ्चदशाः । पञ्च पञ्चाशतस्सप्तदशाः । पञ्च पञ्चाशत एकविंशः । विश्वसृजं सहस्र संवत्सरम् ।
एतेन वै विश्वसृज इदं विश्वमसृजन्त । यद्विश्वमसृजन्त । तस्माद्विश्वसृजः । विश्वमेनाननुप्रजायते । ब्रह्माण-
स्सायुष्यं सलोकतां यन्ति । एतासामेव देवतानां सायुष्यम् । सार्धितं सलोकतां यन्ति । य एतदुपयन्ति ।
ये चैनत्प्राहुः । येभ्यश्चैनत्प्राहुः । ओम् ॥

तस्यैव विदुषो यज्ञस्यात्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी शरीरमिष्टमुरो वेदिर्लोमानि बर्हिर्वेदः शिखा हृदयं
यूपः काम आर्यं मन्थुः पशुस्तपोऽग्निः शमयिता दक्षिणा वाग्बोता प्राण उद्राता चक्षुरर्च्युर्मनो ब्रह्मा ओत्रमग्नीत्
यावद्भियते सा दीक्षा यदश्नाति यत्पिबति तदस्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो यत्संचरयुपविशत्युत्तिष्ठते च स
प्रवर्ग्यो यन्मुखं तदाहवनीयो यदस्य विज्ञानं तज्जुहोति यत्सायं प्रातरस्ति तत्समिधो यत्सायंप्रातर्मध्यदिनं च तानि
सप्तनानि ये अहोरात्रे ते दर्शपूर्णमासौ येऽर्धमासाश्च मासाश्च ते चातुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये संवत्सराश्च

